

6/2022

VÝCHODNÍ KŘÍDLO ALIANCE

ČESKÁ REPUBLIKA JAKO VEDOUcí ZEMĚ MEZINÁRODNÍ
OPERACE NATO NA SLOVENSKU

strana 30

Ženy do armády patří, říká
brigádní generálka Lenka
Šmerdová

strana 4

Ruská agrese na Ukrajině
se stane příčinou
rozšíření Aliance

strana 22

Provoz letecké záchranné služby
AČR v Líních z pohledu kbelských
pilotů a techniků

strana 26

Světové soutěže
v taekwondo ovládl
český voják

strana 36

PREZENTACE NEJMODERNĚJŠÍCH OBRANNÝCH TECHNOLOGIÍ

VELETRH IDEB

Technologie z 15 zemí světa zaplnily výstaviště Incheba Expo Bratislava. V rámci mezinárodního veletrhu IDEB se zde prezentovala vojenská technika, komunikační a informační systémy, zbraně a munice, obrněná a robotická vozidla, výstroj a výzbroj a desítky sofistikovaných projektů od společností obranného a bezpečnostního průmyslu.

IDEB během tří dnů nabídl řadu zajímavých exponátů. Společnost Rheinmetall, která se stala odborným partnerem veletrhu, představila na svém stánku vojenský nákladní automobil HX3 8x8, bojové vozidlo pěchoty Lynx KF 41, vysoce mobilní víceúčelový rypadlový

systém HX77 8x8 Excavator a také integrované elektronické systémy a zbraně a munice několika typů. Společnost Zetor Engineering přivezla do Incheby obrněné taktické čtyřkolové vozidlo Zetor Gerlach 4x4 a rychlé vyprošťovací vozidlo Zetor Gerlach 4x4 (RDV). Společnost

Lockheed Martin představila simulátor stíhacího letounu F-16 Fighting Falcon, který v interaktivním prostředí ukázal pokročilé technologie a své bojové schopnosti. Mezi vystavovateli, kterých byla celá řada a nelze je všechny vyjmenovat, byla zastoupena

také turecká společnost Baykar, jejíž vojenské drony v současnosti používá ukrajinská armáda.

České zastoupení

Na veletrhu samozřejmě nechybělo zastoupení firem z České republiky, tedy firem domácího obranného průmyslu a státních podniků a významným čestným hostem se stala ministryně Jana Černochová. V rámci návštěvy si prohlédla stánky nejen českých vystavatelů, ale také bilaterálně jednala se svým slovenským protějškem Jaroslavem Naďem. „Spojuje nás, že se dlouhou dobu potýkáme s poměrně zastaralou sovětskou technikou. Proto chceme modernizovat, když máme příležitost navyšovat naše rozpočty. S ministrem Naďem se navíc shodujeme v tom, že

opravdu myslíme vážně průmyslovou spoluprací našich zemí. Snažíme se proto, aby část akvizic zůstala v našich zemích navzájem,” vysvětlila ministryně Černochová.

Průmyslová spolupráce

Právě spolupráce v oblasti průmyslu a akvizic byla hlavním tématem jednání obou ministrů. Navzájem si předali informace o produktech českých a slovenských zbrojařů a jejich výrobních kapacitách. Využili této příležitosti také k tomu, aby navštívili stánky některých českých společností, které nabízejí techniku s potenciálem zaujmout jak českou, tak slovenskou stranu. Mimo jiné se jednalo o Českou zbrojovku Uherský Brod, která zajišťuje kompletní přezbrojení Armády ČR útočnými puškami BREN 2 a pistolemi P-10. Kromě toho se zastavili také např. u společnosti Aero Vodochody Aerospace, která vyvíjí letouny L-39NG, o něž se zajímají obě strany. Neméně důležité jsou ale produkty společností Tatra Defence Vehicle, Zetor Engineering nebo ERA.

Diskuze s potenciálními partnery

A protože je slovenský IDEB, stejně jako veletrhy s obdobným zaměřením, jedinečnou příležitostí nejen pro prezentaci, ale i navazování a posilování obchodních kontaktů na tuzemské i zahraniční úrovni, byla přítomna také delegace LOM Praha, s. p., v čele s ředitelem Jiřím Protivou. Schopnosti strategického státního podniku Ministerstva obrany České republiky i s konkrétními možnostmi spolupráce byly projednávány během řady pracovních jednání. Například s velitelem Vzdušných sil Slovenské republiky generálmajorem Róbertem Tóthem, dále s ředitelem slovenského Vojenského historického ústavu Ministerstva obrany Slovenské republiky plukovníkem Miloslavem Čaplovičem, jakož i s představiteli Letecké opravovny Trenčín, KONŠTRUKTA-Defence nebo ZTS – ŠPECIÁL. Součástí programu delegace LOM Praha byla i setkání se zástupci obranných společností z Izraele a Rwandy.

Text: Michal Voska, foto: Jan Schejbal

OBSAH

Ženy do armády patří	4
Rozhovor s brigádní generálkou Lenkou Šmerdovou	
Repetitor	10
Nový nůž připomene hrdinství Ludka Zemana a Petra Valeše	
Noví generálové	12
Velitelem NATO bude generál Cavoli	14
Komando nově i se záložníky	15
Do jediného armádního bojového kurzu se poprvé kvalifikovali i záložníci	
Změna po třech letech	16
Generál Zúna předal ocenění AČR náčelníkovi štábu JCBRN Defence COE ve Vyškově	
Armáda musí vidět a to je i naše priorita	18
Finsko a Švédsko míří do NATO	22
Ruská agrese na Ukrajině se stane příčinou rozšíření Aliance	
Blue Key jako reakce na konflikt	24
Třicet let záchranky	26
Provoz letecké záchranné služby AČR v Liních z pohledu kbelských pilotů a techniků	
Východní křídlo Aliance	30
Česká republika jako vedoucí země mezinárodní operace NATO na Slovensku	
Střeží vzdušný prostor v režimu 24/7	32
Poutníci v uniformách zaplnili Lurdy	34
Zlatý Jeřábek	36
Světové soutěže v taekwondo ovládl český voják	
POKOS dětem	38
Žáci vyměnili areál školy za vojenskou základnu	
Příprava vojáka = Vycvičit a udržet	40
Systém udržování výkonnosti a eliminace přetížení pohybového aparátu	
Duchovno spojené s tradicí	43
Vojenská policie má svou kapli a muzeum	
Československý zahraniční odboj	44
Připomínáme si osmdesáté výročí operace Anthropoid – 4. díl	

PŘÍLOHA	dukla sport
---------	--------------------

Čeští pětibojaři zářili. Jejich sport však kráčí do neznáma	48
Ministryně obrany Jana Černochová ocenila sportovce ASC Dukla za reprezentaci na zimní olympiádě v Pekingu	50
Kanoista Martin Fuksa při Světovém poháru v Račicích zářil. Vybojoval zlatý double	52
TOP výkony, končí legenda	53

 ROZHOVOR

ŽENY DO ARMÁDY PATŘÍ

Ženy jsou v dnešní době neoddělitelnou součástí české armády, nejsou žádnou raritou a slouží ve všech hodnostech i odbornostech, a to jak doma, tak i v zahraničních operacích. Dívky studují na střední vojenské škole, jako vojákyně z povolání na vysoké škole, slouží téměř u všech vojenských jednotek, ale mají i zastoupení v aktivní záloze a hlásí se i na dobrovolná vojenská cvičení. Jak vidí postavení žen v současnosti, jaké byly její vlastní začátky u armády, jak pokračovala její vojenská kariéra a jak ona sama tehdy vnímala svou ženskou pozici v ryze mužském prostředí, se s námi podělila poradkyně náčelníka Generálního štábu brigádní generálka Lenka Šmerdová. Zajímaly nás ale i aktivity Vojenského fondu solidarity nebo jak reagovala na to, když byla povýšena jako první žena v české armádě na plukovníci a pak i na brigádní generálku.

Paní generálko, v armádě působíte již desítky let. Jak vzpomínáte na své začátky?

V začátcích to nebylo úplně jednoduché, nedokázala jsem si představit, do čeho jdu. Při nástupu na vojnu jsem ve vlaku místo jízdenky předložila povolávací rozkaz, a tím aktivovala všechny průvodčí ve vlaku, kteří nevěřili vlastním očím. Také si vybavuji okamžik, kdy jsem civil skládala do papírového pytle, abych ho poslala domů. A nemohu rovněž zapomenout nástup k 17. spojovacímu pluku PVOS ve Staré Boleslavi, kdy jsem téměř natrvalo přesídlila z moravsko-slovenského pomezí do Čech.

Od začátku své vojenské kariéry jsem měla štěstí jak na velitele, tak na své kolegy. Byli pro mě vzorem, povzbuzovali mě a spoustu jsem se od nich naučila. Začínala jsem jako spojačka protivzdušné obrany státu, ale určitý sled událostí mě nasměroval do personálistiky. Jsem tomu ráda, protože práce s lidmi mě naplňuje. Vzpomínky jsou důležité, ale současnost je daleko důležitější. I když je doba hektická, je plná výzev. I v mém věku jsem velice ráda za to, že nejen v civilním životě, ale i v tom vojenském zažívám něco poprvé. A to, že jsem obklopena skvělými lidmi, je pro mě velkým bonusem, kterého si velice vážím.

Jak se změnila armáda od vašeho příchodu ke spojovacímu pluku až do současnosti?

Od 80. let, kdy jsem oblékla vojenskou uniformu, se toho zásadně změnilo mnoho. Česká republika se stala součástí Severoatlantické aliance, jsme členem Evropské unie, z čehož pro nás vyplývají spojenecké závazky v rámci kolektivní obrany (NATO) či společné bezpečnosti a obranné politiky (EU). Velká změna nastala v roce 2005, kdy se Armáda ČR stala plně profesionální.

Stalo se samozřejmostí, že vojáci jsou pravidelně nasazováni v zahraničních operacích, a to pod hlavičkou NATO, OSN či OBSE. Získávají bohaté zkušenosti během společných cvičení, vzdělávacích aktivit a rovněž v rámci projektů se zahraničními partnery, jak doma, tak za hranicemi našeho státu. Stalo se samozřejmostí, že vojáci jsou nasazováni při mimořádných událostech a krizových stavech v rámci IZS. Pomoc armády při pandemii nebo při odstraňování následků ničivého tornáda na Moravě jsou toho dokladem. Role i postavení armády se zcela změnila. Do armády přicházejí dobrovolně mladí lidé, kteří na sobě chtějí pracovat. A když se pozastavím u žen, tak těm je dnes armáda už zcela otevřená.

Stala jste se první plukovnicí v AČR. Jaké to bylo být pomyslnou průkopnicí v jinak převážně mužském prostředí?

Průkopnice to popravdě nemají jednoduché. S vyšší hodností ruku v ruce přichází i větší míra zodpovědnosti. Na druhou stranu věřím, že moje povýšení může motivovat ženy

v armádě, aby se pokusily o totéž – mohou dojít tam, kde zpravidla i dnes vidíme pouze muže. No, a i muži si na tyto změny začali zvykat. Přidám jednu úsměvnou historku, která ilustruje dobu dávno minulou: při jedné návštěvě bojového útvaru jsem si na toaletě zapomněla lodičku s majorskou hodností. Našla ji uklízečka, která s ní došla za velitelem a stěžovala si, že na dámskou toaletu chodí muži.

A po deseti letech jste se stala i první generálkou...

Nikdy jsem nepracovala s cílem dosáhnout nějaké hodnosti, o té generálské to platí stejně. Pracovala jsem a věřila, že moje práce má smysl. O to víc jsem byla překvapená, když jsem byla navržena a generálskou hvězdou spolu s důvěrou dostala. Hodnost generála jsem přijala s pokorou. Nejen jako ocenění své práce, kterou mám moc ráda a která mne baví, ale i jako ocenění práce týmu lidí, s nimiž jsem úzce spolupracovala, a na které jsem se mohla vždy spolehnout.

V současné době jste poradkyní náčelníka Generálního štábu AČR pro oblast náboru a genderu. Co vaše práce obnáší?

Armáda potřebuje kvalitní a vycvičený personál, práce na budování značky atraktivního zaměstnavatele nikdy nekončí. Během týdne se účastním různých pracovních schůzek a jednání s vojáky i civilními subjekty. Věnuji se práci pro plnění rekručního cíle, který je každoročně před armádu postaven. Moje působení se rozšířilo i mimo rekrutaci, setkávám se s vojáky, veterány nebo i vojenskými důchodci a snažím se pomáhat i při řešení jejich problémů. A v neposlední řadě se také intenzivně zaměřuji na práci pro Vojenský fond solidarity.

Myslíte si, že je v armádě dostatek žen, či vidíte rezervy?

V současné době slouží v celém resortu obrany 3 700 žen, což je 13,7 %. To je na naši armádu úžasné číslo. S tímto počtem zaujímáme mezi členskými státy 11. příčku. Ženy

představují významný rekruční zdroj a myslím si, že zvýšení podílu žen v ozbrojených silách ČR na 15 % by bylo optimální.

Je ze strany žen zvyšující se tendence vstupu do AČR?

Zájem žen je v posledních letech pořád vysoký. Například v loňském roce se do armády hlásilo téměř 1 400 žen, do výběru pak bylo řazeno zhruba 1 200 žen a 264 z nich bylo do armády nakonec přijato. Momentálně armáda potřebuje obecně doplnit řidiče s řidičským oprávněním skupiny C, máme nedostatek strojařů, elektrotechniků či IT specialistů. Ale na školách mimo resort obrany s těmito technickými zaměřenými je žen stále jako šafránu. Co je ale pozitivní, byť zatím jen v malém počtu, že ženy zastávají funkce ještě donedávna obsazované pouze muži. Máme řidičky těžké techniky, pilotky, mechaničky a také třeba velitelku čety oprav techniky.

Co je láká ke kariéře v zeleném? Totéž, co vás, když jste v armádě začínala, či slýcháváte jiné důvody?

Ženy se chtějí stát součástí armády, uplatnit v ní své vzdělání a dovednosti. Často je to i tak, že si chtějí vyzkoušet něco nového, změnit svůj život, což se týká ale i mužů. Armáda je pro ně pak vlastně novým startem a jakousi životní výzvou.

Je pravda, že někdy musíme vynaložit větší úsilí než muži, abychom potvrdily, že na to máme. Někdy to bolí, někdy je potřeba hodně sil, ale ve výsledku vás kolektiv vezme

a uznává. Ne proto, že jste žena, ale pro to, co umíte a dokážete.

Ženy jsou nyní pilotky, řidičky, jsou i u bojových útvarů. Jak si v tomto směru stojíme ve srovnání s našimi spojenci?

Během posledních 20 let se zastoupení vojáků v armádách členských států NATO téměř zdvojnásobilo. Jejich průměrné zastoupení

v armádách Aliance je 12 %. Prvenství má dlouhodobě s 20 % Maďarsko, pak Řecko (19 %) a USA (17 %). ČR má více než 13 % vojáků, což je číslo nad průměrem. Pro srovnání, naše armáda v roce 1999 měla pouze 7,4 % žen v uniformě.

V zahraničních operacích bývá nasazeno v průměru 6 %, to je dáno cílem zahraniční operace a specializací profesionálů. Česká armáda nasazuje ženy také na pozice

pozorovatelů, zejména do států na území Afriky. Průměrně je účast 30 % vojáků, což rovněž souvisí s cílem operací Aliance a OSN. Průměr zastoupení vojáků v aktivní záloze členských států Aliance je 14 %, AČR má 9 % a tento počet dále roste.

Rekrutační střediska hlásí zejména od vypuknutí války na Ukrajině nebývalý zájem o službu vlasti. Které profese v současné době armádě chybí?

Zájem o službu v armádě je trvale vysoký. Od 24. února však evidujeme značný nárůst jak mužů, tak žen. Návštěvnost našeho webu kariera.army.cz se zvýšila o 200 % a zájem o službu v aktivní záloze a o účast na dobrovolném vojenském cvičení byl desetkrát větší než před zmiňovaným datem. Už jsem uvedla, že armáda má největší zájem o řidiče skupin C, CE, elektro a IT specialisty. Dále potřebuje obsadit pozice

výsadkářů u 43. výsadkového pluku v Chrudimi. Prioritně jsou obsazována volná místa u protiletadlovců ve Strakonici, dělostřelců v Jincích, logistů v Rakovníku a ženistů v Bechyni. Širokou nabídku volných míst máme také pro zájemce o službu v aktivní záloze. Nyní probíhá nábor k nástupním termínům srpen a listopad 2022. O všech doplňovaných pozicích se zájemci mohou informovat na našem webu kariera.army.cz.

Je armáda atraktivním zaměstnavatelem oproti civilu?

Armáda je dnes rozhodně atraktivním, odpovědným a stabilním zaměstnavatelem. V očích veřejnosti je již nějakou dobu nejdůvěryhodnější institucí a zájem o službu v ní stoupá. V této nejisté době je institucí, kde lze najít sociální jistoty a v souvislosti s koronavirovou krizí bylo o vojácích, stejně jako o zdravotnících, hasičích či policistech více

slyšet. Za loňský rok podle hodnocení absolventů civilních vysokých škol armáda získala 1. místo a titul „TOP zaměstnavatel“ v oboru veřejná správa.

Někteří vojáci si dle reakcí myslí, že zařazením na určitou pozici jejich vojenský život začíná a danou pozici i končí. Jak je důležité vzdělávání a zvyšování kvalifikace v životě běžného vojáka?

V současné době je nepředstavitelné, že bychom vydrželi s informacemi, které získáme v průběhu studia, celý život. Je proto nutné neustále se vzdělávat, ostatně to je trend nejen v armádě. Vojáci se připravují výcvikem, ale kromě něj se dále vzdělávají odborně, jazykově i manažersky. Řada z nás si v průběhu služby zvyšuje stupeň vzdělání. Vojáci i vojákyně studují doma i v zahraničí nejen, když jsou vysláni velitelem, ale je i spousta těch, kteří se vzdělávají sami a pracují na sobě. A věřte, že to není při plnění náročných služebních povinností jednoduché. Je to na úkor osobního volna a v mnoha případech na úkor času, který by měl být věnován rodině.

Paní generálko, vyjma náboru a genderu jste předsedkyní Vojenského fondu solidarity. Komu je fond určen a jak si za několik let existence vede?

Vojenský fond solidarity je tu pro všechny vojáky z povolání a v aktivní záloze, kteří slouží v Armádě ČR, u Vojenské policie, Vojenského zpravodajství, Hradní stráže a Vojenské kanceláře prezidenta republiky. Posláním fondu je poskytovat okamžitou pomoc pro vojáky a jejich blízké, kteří se bez vlastního zavinění ocitli v těžké životní situaci. Prostřednictvím adresné finanční podpory podáváme pomocnou ruku těm, kteří to potřebují. Finanční dary poukázané na účet Vojenského fondu solidarity jsou tak po zvážení směřovány přímo vojákům a jejich rodinám. Z finančních prostředků také pravidelně v období Vánoc podporujeme nezaopatřené děti vojáků, kteří zahynuli při plnění služebních povinností doma nebo v zahraničí.

Armáda se o svoje vojáky vždy postará, ale existují legislativní mezery, kdy přichází na řadu právě pomoc fondu.

Fond ušel od svého založení ohromný kus cesty, stal se pojmem ať už mezi vojáky, tak pro veřejnost. Ráda bych vzpomněla obrovskou podporu občanů, kterou jsme zaznamenali v roce 2018 po tragické události v Afghánistánu, při které přišli o život tři naši vojáci. Pro tři rodiny jsme během jednoho měsíce vybrali přes deset milionů korun.

Za zmínku určitě stojí také zapojení veřejnosti do sbírky ke Dni válečných veteránů. Již druhým rokem jsme mohli umístit pokladničky v civilních prostorách. Výsledkem této sbírky byly téměř dva miliony korun. Moc mě potěšilo, v jakém množství byly červené máky – mezinárodní symbol válečných veteránů – vidět mezi lidmi.

Generálmajor v. v. Miloslav Masopust s manželkou si letošní „Army den“ nenechal ujít.

Musím vzpomenout ještě jednu významnou akci na podporu fondu, kterou je Běh pro válečné veterány okolo republiky. V rámci tohoto projektu posilujeme kromě naší fyzické kondice i týmového ducha i vzájemnou soudržnost. Jeho výsledkem jsou tisíce naběhaných kilometrů a statisíce korun na účtu fondu. Symbolem je pak pamětní náramek pro všechny účastníky i podporovatele.

A mohla bych vyjmenovávat další úspěchy, i když ve skutečnosti to nejsou úspěchy fondu, ale našich podporovatelů, kteří nám věnují svůj čas, nápady a ve finále i finanční prostředky.

Pokud jsem vojákem v činné službě a dostanu se do nezáviděníhodné situace, jak mám postupovat, abych mohl fond požádat o pomoc?

Na webu fondsolidarity.cz jsou veškeré informace i potřebné formuláře. Je zde číslo na telefonní linku, na které vám moji kolegové Tereza Stehlíková a Mirek Švadlena kdykoliv poradí. Skvělé pomocníky máme také

ve vrchních praporčících a kaplanech. Tady bych ráda zmínila, že kromě velitelů a kamarádů jsou to právě oni, kteří v 90 % iniciují žádosti o pomoc. My vojáci jsme dost hrdí na to, abychom si o ni řekli, nebo se stydíme, protože to vnímáme jako svoje selhání.

Mohou o pomoc žádat i bývalí vojáci?

Fond v současné době pomáhá vojákům v činné službě a vojákům v aktivní záloze, ale tuto pomoc bychom rádi rozšířili i pro vojáky, kteří odejdou do zálohy. Tento krok je nutno řádně vyhodnotit a připravit, což je nyní prioritním úkolem členů výboru.

Jak mohou vojáci přispět?

Nechybí trochu i u velitelů osvěta?

Koneckonců, dělají to i pro sebe, pomoc může potřebovat každý z nás.

Možností, jak přispět do fondu, je hned několik. Na účet můžete poslat jednorázový

Generálka Šmerdová při převzetí šeku od společnosti Mikov, s. r. o.

příspěvek nebo můžete přispívat pravidelně měsíčně trvalým příkazem. Ve spolupráci s finančními orgány jsme pro vojáky vytvořili také možnost pravidelného měsíčního příspěvku formou srážky z platu. Naším podporovatelům je také umožněno posílat dárcovské SMS, a to jak jednorázově, tak i pravidelně. A samozřejmě příspěvek lze vložit v hotovosti i na řadě sportovních, kulturních a společenských akcí pořádaných vojáky i nadšenci z řad civilní veřejnosti. I když se celková suma na účtu zvyšuje, jsem vděčná za každou prezentaci fondu i jeho podporu. Všechny dárce si nesmírně vážím.

Fond v rámci svých aktivit pořádá různé sbírky, navštěvujete vojenské útvary atp., je to dostatečná aktivita, či cítíte v míře přispěvatelů rezervy?

Je to tak. A aktivit je nepřeberné množství a prezentace fondu je nikdy nekončící proces. Fond se stal pomyslným světylkem naděje a pomáhá čím dál víc. Nicméně pravidelných dárců jsou necelé dva tisíce, což je vzhledem k 27 tisícům vojáků v resortu pořád málo. Právě pravidelná finanční podpora každého vojáka fond stabilizuje. Stabilita je

důležitá nejen pro samotnou činnost fondu, ale i pro možnost rozšiřování jeho pomoci. Byla bych moc ráda, kdyby se k nám, pravidelným měsíčním dárcům, přidali další. I malá částka může pomáhat.

Přispívají ale i firmy, například Mikov, jehož nový vůz představujeme v tomto čísle. Cím je VFS pro ně atraktivní? Jde o prestiž, či společenskou odpovědnost?

Kromě jednotlivců podporují fond také firmy. A konkrétně Mikov se rozhodl nás vojáky podporovat pravidelně. Po vzájemné dohodě v roce 2019 „mikováci“ připravili projekt Válečný veterán, jehož cílem je ve spolupráci s armádou připomenout významné historické události, zahraniční operace a zejména pak hrdiny, kteří padli při plnění služebních povinností nebo tragicky zemřeli při výcviku.

*Text: Jana Deckerová a Michal Voska,
foto: Jan Schejbal, Jana Deckerová a Michal Voska*

**Nový nůž
připomene
hrdinství Lud'ka
Zemana a Petra
Valeše**

REPETITOR

Projekt společnosti Mikov a Vojenského fondu solidarity Válečný veterán připomene účast našich vojáků na Balkáně. S touto událostí se opět představí další nůž, kde část zisku z jeho prodeje bude předána právě zmíněnému fondu. Název nože vybral sám náčelník Generálního štábu armádní generál Aleš Opat, který byl přímým účastníkem těchto misí. Nůž svojí jednoduchou konstrukcí připomíná bodák k Sa. 58, tedy zbraň, kterou měl s sebou na Balkáně každý voják a která neodmyslitelně k naší armádě patřila.

„V době prvních operací na území bývalé Jugoslávie mělo minimum našich vojáků zkušenost ze zahraničí. Od té doby jsme se posunuli od mírových misí k bojovým a v roce 2022 jsme převzali velení mnohonárodního bojového uskupení na Slovensku, výcvikové mise Evropské unie v Mali a také střežení vzdušného prostoru v Litvě. Ten progres je neskutečný. Důvěra v naše schopnosti je ze strany spojenců obrovská. V misi UNPROFOR jsem svoji službu v zahraničí začínal. Pro všechny z nás to byla obrovská škola. Pamatuji si na hodně kamarádů, událostí, krizových situací. Naučili jsme se zvládat strach nebo si naplno uvědomovat velitelskou odpovědnost za životy svých lidí. Dnes jsme součástí největší obranné aliance na světě. Připravujeme se na hrozby, které mohou přijít nečekaně a je potřeba je opravdu rychle vyřešit. Nikdo se ale nenarodí jako voják, musí postupně získávat zkušenosti a schopnosti při výcviku a později je použít v reálné bojové akci. Nejde to ničím nahradit, a přínos operací na Balkáně je proto skutečně zásadní při naší cestě k profesionální

armádě i pro morálku vojáků. Z kanceláře to mám pár kroků k naší galerii hrdinů, kterou postupně rozšiřujeme. Vždycky si u ní vzpomenu na ty, kteří v zahraničí pro svoji zemi obětovali to nejceněnější. Také na dva kamarády, Lud'ka Zemana a Petra Valeše. Nikdy na ně nezapomenu. Po ostřelování se v srpnu 1995 nevrátili ze stanoviště T-23 Repetitor. Právě jim patří naše maximální úcta. Proto jsem navrhl, aby se přesně tak jmenoval nůž z edice Válečný veterán,“ uvedl k noži náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Aleš Opat.

Major Hippík autorem návrhu

Stejně jako u předchozího projektu nože Storm, tak i tentokrát se autor návrhů major Roman Hippík inspiroval chladnou zbraní,

kteří je ve výzbroji naší armády již několik desetiletí a je spojena s její historií. V tomto případě se jedná o bodák k samopalu vz. 58. S bodákem se totiž setkali téměř všichni, kte-

ří armádou prošli, ať už jako vojáci základní služby, nebo vojáci z povolání. Každý, kdo byl „kosou“ (jak se samopal slangově nazýval) vyzbrojen, věděl, jaká činnost s bodákem následovala po povelu „NA ZTEČ PŘIPRAVIT!“ Tato zbraň se tak na dlouhá desetiletí stala nedílnou součástí strážní a dozorcí služby, ale také pomůckou ke krácení si dlouhé chvíle při tréninku hodů do stromu nebo země. Na rozdíl

Z každého prodaného kusu přispívá společnost MIKOV, s. r. o, na účet Vojenského fondu solidarity částkou 300 Kč.

Technicko-taktická data:

- Ocel použitá na výrobu nože: N690 kalená na tvrdost 58-60 HRC
- Celková délka nože: 275 mm
- Délka nože s pouzdem: 320 mm
- Délka čepele: 149 mm
- Šířka čepele: 24 mm
- Tloušťka čepele: 4,9 mm
- Povrchová úprava čepele: Ceracote cobalt
- Materiál ruček: Micarta červená

od útočného nože vz. 75, který byl výsadou průzkumníků, výsadkářů a pilotů, měl bodák ve výzbroji každý voják. Když od roku 1991 začali naši vojáci plnit úkoly v zahraničních operacích, měli tuto zbraň také k dispozici, avšak její využití bylo maximálně demonstrační.

Současnost jako odraz minulosti

Nůž Repetitor je proto svým pojetím situován do role pomyslné spojnice mezi současností a minulostí. Odráží v sobě dobu, která některým připomene „ukradená“ léta na vojně a jiným zase pocit hrdosti v podobě přeměny chlapce v muže. Především však chce přimět k zamyšlení nad tím, jak stačí málo, aby se nemohlo stalo možným. Současné využití kteréhokoliv bodáku považují někteří za zcela přežitá a zbytečná. Navíc historie bodáku k Sa. 58 je toho živým důkazem, protože jen podtrhuje skutečnost, že vše, co se s bodákem nacvičovalo, nebylo nikdy v reálu použito. Přitom žádný voják si nemůže být jistý, že taková situace nenastane. Stejně tak tomu bylo i v případě Jugoslávie. Všichni, kdo znali historii této země, si naplno uvědomovali, že její národ-

Autor nože major Roman Hippík s autorem názvu nože, armádním generálem Alešem Opatou

střenek byla výrobcem zvolena záměrně, aby bylo zřejmé, kde je při manipulaci v danou chvíli odložen. Nůž lze použít ke všem běžným činnostem při pobytu v přírodě. Je konstruován tak, aby s ním bylo možné i házet do dřevěných terčů. Tuto schopnost opakovaně v rámci vývoje testoval několikanásobný mistr republiky v hodu nožem a držitel rekordů v této disciplíně Ing. Jiří Žižka z Plzně. Čepel nože má středový hrot a je opatřena spodním ostřím, horním falešným ostřím a odlehčovacími žlábkami. Na povrchovou úpravu ocele N690 je použitý materiál Cerakote. Příložky z materiálu Micarta jsou ke stopce nože připevněny dvěma imbusovými šrouby. Pro lepší manipulaci je nůž opatřen jednostrannou spodní záštitou a zdrsněním na hřbetu čepele pro opěrku palce. Kruhová patice nože

s vojenským povoláním a službou v zahraničních operacích.

Propracované pouzdro

Velmi lehké a skladné pouzdro je vyrobeno z laminované cordury s plastovou vložkou, která aretuje nůž v pochvě. Rukojeť nože je fixována k závěsnému popruhu dvěma upínacími pásky s druky. Celý povrch pouzdra Válečný veterán 25 je vyroben ze stejného materiálu, který se používá na výrobu výstrojních součástek pro zahraniční armády. Materiál tedy splňuje armádami požadovanou oleofobitu, odolnost vůči oděru, nečistotám a má samozhášecí schopnost. Pouzdro lze upevnit k opasku několika způsoby a stejně tak k molle vazbě. Hmotnost je 105 gramů. Na přední líčové straně je v dolní části heraldicky znázorněn znak, který byl používán na veškeré vojenské technice Československé armády v době misí na Balkáně.

nostní a náboženské uspořádání představuje do budoucna velký problém. Když však začaly první etnické čistky, které přerostly v regulérní válečný konflikt, nebyl zpočátku nikdo, kdo by vše zastavil.

Micarta, povrch Cerakote a ocel N690

Repetitor je integrální nůž s červenými příložkami z materiálu Micarta. Červená barva

má otvor k připevnění provázku a sedm plošek, které mají vzdáleně připomenout podobu korunkového uzávěru používaného na skleněných lahvích. Tento designový prvek je zde z několika důvodů. Mimo opěrku palce při reverzním úchopu má připomenout dobu vojenské základní služby, volno po náročném výcviku, ale také všechny vojáky základní služby, kteří se rozhodli spojit svůj další život

Připravil Michal Voska,
foto: autor a Bedřich Jetelina – Mikov, s. r. o

NOVÍ GENERÁLOVÉ

Na Pražském hradě se u příležitosti Dne vítězství uskutečnil slavnostní akt jmenování plukovníků do hodnosti generálů a povýšení stávajících generálů do vyšší hodnosti. Slavnostní jmenování proběhlo za účasti prezidenta republiky Miloše Zemana, ministryně obrany Jany Černochové a dalších představitelů resortu obrany a Armády ČR.

Generálporučík Jan Beroun

Níže jmenování vojáci z povolání prokazují vysokou profesionální připravenost a významným způsobem se podílejí na plnění

úkolů ozbrojených sil České republiky včetně spolupráce se zahraničními partnery a zabezpečení účasti armády v zahraničních

operacích. Prezident Miloš Zeman generálům pogratoval ke jmenování a uvedl, že si důkladně prostudoval jejich životopisy. „A chtěl bych vyjádřit obdiv a úctu nad vašimi životními příběhy,” prohlásil.

Do vyšších generálských hodností byli jmenováni:

Do hodnosti generálporučíka generálmajor Jan Beroun, ředitel Vojenského zpravodajství, a do hodnosti generálmajora jeho zástupce brigádní generál Radek Horáček.

Do hodnosti brigádního generála byli jmenováni plukovníci:

- plukovník gšt. Ing. Václav Liederman, zástupce ředitele sekce pro výkon zpravodajské činnosti Vojenského zpravodajství – ředitel odboru,
- plukovník gšt. Ing. Jaroslav Míka, velitel 21. základny taktického letectva Armády České republiky,
- plukovník gšt. Ing. Ladislav Rebilas, ředitel Ředitelství speciálních sil Ministerstva obrany,

- plukovník gšt. Ing. Rudolf Straka, velitel 22. základny vrtulníkového letectva Armády České republiky,
- plukovník gšt. Ing. Petr Šnajdárek, ředitel sekce komunikačních a informačních systémů Ministerstva obrany,
- plukovník gšt. Ing. Jan Štěpánek, velitel 4. brigády rychlého nasazení Armády České republiky.

V jednom případě byl také narovnáán stav, kdy byl do hodnosti armádního generála ve výslužbě jmenován generálplukovník ve výslužbě a bývalý náčelník Generálního štábu Jiří Nekvasil. Důvodem je, že jeho hodnost generálplukovníka, kterou držel od svého odchodu do zálohy, již neexistuje.

Připravil Michal Voska, foto: Hana Brožková

VELITELEM NATO BUDE GENERÁL CAVOLI

Čtyřhvězdičkový generál americké armády Christopher Cavoli se ujme svého postu nového vrchního velitele Severoatlantické aliance letos v létě a z belgického Monsu bude velet nejen americkým vojákům v Evropě, ale i jednotkám spojenců. Přichází expert na Rusko, který ovládá ruštinu a studenou válku zná téměř z první řady.

Osmapadesátiletý Christopher Cavoli na postu vrchního velitele sil NATO v Evropě (SACEUR) nahradí generála amerického letectva Toda Wolterse, který odchází do penze.

Čtyřhvězdičkový generál bude velet nejen aliančním jednotkám, ale i téměř sto tisícům amerických vojáků, kteří jsou kvůli ruské invazi na Ukrajinu rozmístěni v Evropě. Cavoli je považován za možná nejpovolanější osobu, kterou si mohl prezident USA Biden uprostřed ruské agrese vybrat. „NATO je sjednocenější, než jsem kdy viděl,” řekl nedávno americký prezident v reakci na napadení Ukrajiny.

Rodák z německého Würzburgu, kde sloužil jeho otec, má s Ruskem a Vladimírem Putinem téměř celoživotní zkušenosti. S agresivní ruskou politikou se v minulých letech setkával i jako velitel amerických pozemních sil v Evropě a v Africe.

Kdo je generál Cavoli

Zná Evropu jako své boty, už jako kluk se stěhoval s rodinou z jedné evropské základny na druhou. Vyrůstal v Římě, Veroně, Vicenze a Giessenu. Dobu studené války, kdy bylo v západní Evropě rozmístěno čtvrt milionu amerických vojáků, sledoval doslova z první řady.

Do armády vstoupil v roce 1987 a po důstojnickém výcviku jako nadporučík sloužil v letech 1988 až 1991 u výsadkového

praporu v italské Vicenze. Povýšil na kapitána a sloužil jako instruktor v kurzu Rangers. V roce 1997 promoval na univerzitě Yale z ruských a východoevropských studií. Od té doby ovládá kromě italštiny a francouzštiny také ruštinu. Poté prošel velitelskými funkcemi u 10. horské divize a zahraničními misemi v Bosně a v Afghánistánu. V letech 2001 až 2005 velel oddělení strategického plánování a politiky Ruska v rámci společného štábu Pentagonu. Později sloužil jako zástupce operačního velitele 82. výsadkové divize, v letech 2014 až 2016 velel výcvikovému prostoru Grafenwöhr v Bavorsku a až do roku 2018 pak americké 25. pěší divizi.

Text: redakce AR, natoaktual, foto: Flickr

A fakta

Vrchní velitel spojeneckých sil v Evropě (SACEUR) je jedním ze dvou strategických velitelů a řídí Alianční velitelství pro operace (Allied Command Operations – ACO).

Zodpovídá se nejvyššímu vojenskému orgánu NATO, tedy Vojenskému výboru, za řízení všech aliančních vojenských operací. Funkci tradičně zastává Američan.

Do jediného armádního bojového kurzu se poprvé kvalifikovali i záložníci

KOMANDO NOVĚ I SE ZÁLOŽNÍKY

Ve Vyškově se konalo výběrové řízení do Kurzu útočného boje – Komando. Mezi čtyřicítkou účastníků byli premiérově i vojáci aktivní zálohy, konkrétně z AZ KVV Brno a AZ 71. mechanizovaného praporu Hranice.

Stejně jako další uchazeči, profesionálové ze 43. výsadkového pluku, 4. brigády rychlého nasazení, 14. pluku logistické podpory, 31. pluku radiční, chemické a biologické ochrany a Univerzity obrany se během 14 dní pokoušeli prokázat, že mají nezbytné znalosti, dovednosti, ale i fyzickou a psychickou odolnost k účasti v jednom z nejnáročnějších armádních kurzů. Pod vedením instruktorů z Úseku přípravy Komando Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV-VA) a 43. výsadkového pluku Chrudim absolvovali účastníci výběrovky nejen celou řadu fyzických testů, ale i třeba přezkoušení z odborných znalostí, jako jsou uzly, spojovací, střelecká, topografická či zdravotní příprava.

V závěru výběrovky navštívil instruktory a poté i účastníky kurzu při výuce ženijní přípravy náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Aleš Opat, který je zakladatelem novodobého kurzu Komando. Ten se odehrával nejprve pod taktovkou 4. brigády rychlého nasazení, kterou od roku 2012 pak převzala Vojenská akademie ve Vyškově. „Jsem rád, že AČR má jediný bojový kurz tohoto charakteru,“ zmínil při této příležitosti generál Opat, přičemž kvitoval jeho nastavení až do současné podoby. Od loňského roku totiž původní Kurz velitelů malých jednotek – Komando probíhá v nové koncepci jako Kurz útočného boje – Komando a ve spolupráci vyškovských a chrudimských instruktorů.

Zajímavostí tohoto výběrového řízení bylo pokoření rekordu trati úvodního osmikilometrového běhu s osmikilovou zátěží, a to rovnou o 2 minuty studentem Univerzity obrany. Ani to mu však nestačilo k úspěšnému absolvování výběrovky, protože zde zdaleka nejde jen o fyzickou připravenost, ale o splnění celé řady dalších požadavků. Mezi nimi hrají důležitou roli například odborné znalosti, dovednosti či zkušenosti. Do kurzu samotného se z této výběrovky nominovalo nakonec 18 uchazečů.

Kurz začne 23. května, tedy několik dní po uzavěrci tohoto čísla A reportu, a s čísly 14 a 15 budou o jeho absolvování usilovat i dva příslušníci AZ (AZ KVV Brno a AZ 71. mechanizovaného praporu Hranice). Úspěšné absolventy letošní první výběrovky v něm doplní ještě další úspěšní profesionálové z předchozího roku. Mezi nimi i dva příslušníci Ozbrojených sil Slovenska.

Text a foto: kpt. Monika Nováková

Generál Zůna předal ocenění AČR náčelníkovi štábu JCBRN Defence COE ve Vyškově

ZMĚNA PO TŘECH LETECH

Na konci května se konal oficiální nástup příslušníků expertního centra Joint Chemical, Biological, Radiological, Nuclear Defence Centre of Excellence (JCBRN Defence COE) při příležitosti ukončení působení plukovníka americké armády Williama J. Epolita, který po tříletém období opouští svou pozici náčelníka štábu Centra. Jako náčelník štábu měl zásadní funkci při zajišťování každodenní činnosti JCBRN Defence COE.

Působil na Centru v nelehké době pandemie covid-19, která přinesla další výzvy, kdy musel čelit některým interním problémům a záležitostem. V těchto náročných a specifických podmínkách jeho působení na Centru byl vyvinut systém Information Knowledge Management, byly implementovány jeho nástroje a aktualizovány interní postupy, což mělo na Centrum zásadní a pozitivní vliv. Jeho úsilí, obětavost a odborné znalosti byly zásadní pro úspěch celého Centra a budou mít dlouhodobý dopad i v budoucnosti. „Plukovník Epolito velmi aktivně a s vynikající podporou štábu Centra proměnil moji vizi a nápady nás všech ve skutečnost. Jeho odkaz je a bude vidět a já doufám, že se postaráme o to, aby zůstal trvale platným v další činnosti Centra. Jste dokonalým příkladem vojenského důstojníka a byl jste inspirativní pro nás všechny,“ uvedl ředitel JCBRN Defence COE plukovník David Martínek.

Náčelník Generálního štábu AČR jako uznání úspěchů a služeb udělil plukovníku Williamu J. Epolitovi Laudi Memorabilis a Čestný odznak AČR za zásluhy 3. třídy za vysoce iniciativní přístup k plnění

služebních povinností po celou dobu působení na JCBRN Defence COE. Tato významná resortní ocenění byla předána prvním zástupcem náčelníka Generálního štábu AČR generálporučíkem Jaromírem Zúnou. „Pane plukovníku, mnohokrát děkuji za podporu a úsilí, které jste vynaložil na mezinárodní organizaci JCBRN Defence COE,“ řekl při předávání ocenění generálporučík Zůna.

„Bylo mi ctí převzít tak významné ocenění od generálporučíka Zůny a ředitele Centra, udělené náčelníkem Generálního štábu AČR armádním generálem Opatou,“ uvedl plukovník Epolito. Od roku 2019, kdy byl plukovník Epolito vyslán do České republiky, měl před sebou řadu úkolů. I když jeho předchozí úkol ve funkci velitele ochrany ústředního velitelství americké armády byl převážně spolupracovat s mezinárodním personálem na celém Blízkém východě, ve Střední a jižní Asii, tak úkol působit pod mezinárodní vojenskou organizací v rámci NATO mu poskytl větší a pohlující zážitek. Na půdě JCBRN Defence COE mohl spolupracovat po boku třinácti dalších zemí a jednoho sponzorujícího národa; učit se od

nich a zapojovat se do spolupráce s ostatními státy NATO. „Pouze díky úzké spolupráci s těmito partnery jsem mohl rozšířit své porozumění, znalosti a také budovat vztahy, které mi napomáhaly k úspěšnému plnění mise, ale také posilují sílu a jednotu Aliance a jejich partnerství. Za poslední tři roky jsem se o Alianci a těchto kritických partnerstvích skutečně naučil více než za předchozích 25 let,” podotkl plukovník Epolito.

Jak vnímala vaši novou výzvu a pozici rodina?

Toto zadání dalo mé rodině příležitost žít v České republice, v osmém nejbezpečnějším a osmáctém nejšťastnějším státě pro život na světě. Vaše země a její lidé přijali mě a mou rodinu tak vřelým způsobem, že jsme si to tady naprosto zamilovali. I když nám pandemie vzala velkou část možností cestovat a vidět z Evropy více, vždy jsme se tu s rodinou cítili bezpečně a vítáni. To, že bylo o nás postaráno, je důkazem toho, jak skvělé místo Česká republika je.

Jaké máte plány do budoucna a co na vás čeká?

Nyní je čas, abych odešel za svým dalším úkolem jako hlavní ředitel náměstka ministra obrany pro chemickou a biologickou obranu, kde budu zodpovědný za řízení plánování, programování, rozpočtování a provádění chemické biologické obrany MO, výzkum, vývoj a akvizice a mezinárodní koordinace. I když je přede mnou tak náročný a důležitý úkol, je mi smutno, že opouštím toto skvělé Centrum a Českou republiku. Odnáším si s sebou ale mnoho pocení, hezké vzpomínky a hlavně přátelství.

*Autoři: kpt. Zuzana Králiková, CZE-A, plk. William J. Epolito, USA-A,
foto: plk. Pavel Šebesta, CZE-A*

ARMÁDA MUSÍ VIDĚT – A TO JE I NAŠE PRIORITY

Problémy se zrakem má zhruba polovina Čechů. Stojí za nimi způsob života, dědičnost, ale i celkové stárnutí populace. A sáhněme si do svědomí. K očnímu lékaři jdeme až ve chvíli, kdy nás k tomu donutí oční vada. Včasný záchyt onemocnění a spolupráce s očním lékařem přitom hraje zásadní roli v prevenci i úspěšné léčbě. Dvojnásob toto pravidlo platí i pro příslušníky Armády ČR, kteří každoročně podstupují důkladnou zdravotní prohlídku. A k důležitým sledovaným faktorům patří i kontrola jejich zraku. Pracovištěm, které následně řeší korekci brýlových vad, zevní i nitrooční operace nebo laserové zákroky, je Refrakční a laserové centrum Oční kliniky 1. lékařské fakulty a Ústřední vojenské nemocnice Praha. S jakými problémy se na toto pracoviště pacienti nejčastěji obracejí, které zákroky jsou nejčastější, jaké moderní přístroje se využívají a jaké benefity nabízejí našim vojákům – na to jsme se zeptali Ivety Němcové, vedoucí lékařky Refrakčního a laserového centra v pražských Střešovicích.

Refrakční a laserové centrum Oční kliniky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Ústřední vojenské nemocnice Praha je pracoviště s dlouhou tradicí, které se od roku 2004 specializuje na odstranění dioptrických vad. Prošli jím už tisíce spokojených pacientů. Mezi nimi najdeme i příslušníky naší armády, jejichž některé profesní specializace si vyžadují mít zrak v perfektním stavu. Od roku 2004 do roku 2019 vedl centrum MUDr. Jaroslav Madunický. Od roku 2019 pak stojí v jeho čele MUDr. Iveta Němcová, Ph.D.

Jedna dioptrie za jednu sekundu

Před 18 lety se oční oddělení přestěhovalo z pavilonu B do nově zrekonstruovaných přízemních prostor pavilonu A. Pro refrakční centrum byly vyhrazeny prostory v prvním suterénu, které byly vybaveny novou speciální technikou.

„Jednalo se konkrétně o analyzátor předního segmentu oka Pentacam (Oculus GbBH) a excimer laser VISX Staar S4 v kombinaci s diagnostickým wavefront přístrojem WaveScan (VISX USA), které byly nainstalovány hned v samotném počátku roku 2004,“ informuje Iveta Němcová. Za vznikem refrakčního centra stojí docent Jiří Pašta a doktor Jaroslav Madunický, přední čeští oční chirurgové a odborníci na refrakci. „Postupně prošly refrakčním centrem stovky pacientů, mezi kterými samozřejmě nechyběli ani příslušníci české armády, a protože jsme vojenská nemocnice, tak tito pacienti jsou pro nás prioritou.“

MUDr. Iveta Němcová při vyšetření pacientky

v lokální anestezii a hlavně rychlost zákroku. Dá se říci, že jednu dioptrii krátkozrakosti či astigmatismu odstraníme za neuvěřitelnou jednu sekundu,“ vysvětluje oční specialista.

S moderní technologií na dioptrické vady

„Současná oftalmologie využívající moderní technologie je v dnešní době schopna odstranit jakoukoliv dioptrickou vadu pacienta. A právě touto problematikou se zabývá i naše specializované centrum,“ říká Iveta Němcová.

Odstranění krátkozrakosti do -8 dioptrií excimerovým laserem je v současné době již plně zavedená, bezpečná a dlouhodobě prověřená metoda. Operace zcela zbaví pacienty závislosti na korekčních pomůckách, to znamená na brýlích či kontaktních čočkách,“ vysvětluje oční specialista. „Podstatou operace je zákrok na rohovce, kdy je její část laserem odpařena, a tím následně ovlivněna její lomivost. Dle velikosti dioptrické vady provádíme dva typy rohovkových zákroků. U dioptrických vad do -3 dioptrií volíme spíše povrchové zákroky.“

Přístroje byly postupem času obnoveny, přibyl nový femtosekundový laser, který zvýšil bezpečnost operace u pacientů s vyšším stupněm krátkozrakosti a umožnil operovat pacienty s extrémním zakřivením rohovky.

„Od ledna letošního roku patří k našemu novému vybavení moderní excimerový laser Teneo M2 (Technolas), jehož předností je perfektní zaměření rohovky, precizní centrace laserových paprsků i u pacientů operovaných

A s jakým nejčastějším problémem pacienti přicházejí? Pacienti po 45. roku věku podstupují nitrooční zákroky s vložením (implantací) nitroočních čoček. Velmi často jsou v současnosti implantovány multifokální nitrooční čočky, které osvobodí pacienta od brýlí do dálky i na blízko.

„Naopak mladým pacientům do 45 let s krátkozrakostí či astigmatismem doporučujeme odstranění dioptrií excimerovým laserem.“

Operaci předchází důkladné vyšetření

Novinkou je fotorefrakční keratektomie (transepiteliální PRK), která je téměř bezdotyková, s výjimkou nasazení jemného rozvěrače očních víček. Výhodou povrchových operací je téměř stoprocentní zachování původní anatomické struktury rohovky.

„Tato metoda není však vhodná pro vyšší dioptrické vady, u kterých hrozí riziko vzniku jizev rohovky, a zároveň tak není zaručen

stabilní výsledek operace. U dioptrických vad vyšších než -3 dioptrie doporučujeme operaci LASIK, jejíž součástí je odpreparování povrchové lamely rohovky. Lamela je následně odklopena, rohovková tkáň v hlubších vrstvách stromatu rohovky odpařena excimerovým laserem a lamela je následně vrácena na původní místo. Tenká lamela je v současnosti separována bezpečným femtosekundovým laserem (FemtoLASIK),“ konstatuje Iveta Němcová a dodává, že zákrok uvnitř rohovky zaručuje velmi dobrou pooperační stabilitu i u vyšších dioptrických vad. Cena operace je však vyšší vzhledem k nutnosti použití jak excimerového, tak femtosekundového laseru. Před operací musí každý pacient podstoupit podrobné dvouhodinové vyšetření, při kterém oční specialista zjistí, zda je vhodným kandidátem k refrakčnímu zákroku a která varianta pro něj bude nejvhodnější.

Oční vady se nevyhýbají ani vojákům

Oční klinika 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Ústřední vojenské nemocnice Praha slouží příslušníkům české armády nejen jako zařízení pro poskytování léčebné péče, ale i jako posudkové pracoviště, které hodnotí zdravotní způsobilost jak uchazečů o vstup do armády, tak vojáků v činné službě.

„A oční vady se samozřejmě nevyhýbají ani této profesní skupině, tedy našim vojákům,“ usmívá se Iveta Němcová. „Proto naše centrum plní i roli konzultanta pro ty vojáky, kteří se zajímají o nějaký druh operace upravující jejich dioptrickou vadu. U uchazečů stanovujeme strategii operace, a to tak, aby vše bylo v souladu s jejich požadovaným zařazením. Armáda musí skvěle vidět a mít perfektní zrak, a to je nejen náš úkol, ale i priorita, aby tomu tak bylo na sto procent.“

Text: Jana Deckerová, foto: Jan Kouba

Ruská agrese na Ukrajině se stane příčinou rozšíření Aliance

FINSKO A ŠVÉDSKO MÍŘÍ DO NATO

Finská vláda navrhla 15. května 2022, aby prezident republiky Sauli Niinistö požádal o vstup do NATO. Členství by posílilo bezpečnost Finska ve změněném bezpečnostním prostředí. Silná obranyschopnost Finska a jeho odolnost vůči krizím by rovněž posílily NATO a kolektivní obranu Aliance. Stejný krok dva dny poté učinilo i Švédsko.

„Finsko musí bezodkladně požádat o členství v Severoatlantické alianci. Doufáme, že kroky, které jsou k tomuto rozhodnutí v naší zemi ještě potřeba, budou provedeny rychle během několika příštích dnů,“ uvedli finský prezident a premiérka Sanna Marinová.

Stát se členem NATO je politický proces založený na článku 10 Severoatlantické smlouvy. Členství je otevřeno každé evropské zemi, která je schopna podporovat zásady dohod o kolektivní obraně a přispívat k bezpečnosti severoatlantického prostoru. Členské země NATO rozhodují o pozvání nových členů na základě konsensu, tedy shody.

Členstvím v NATO by se Finsko a Švédsko stalo součástí kolektivní obrany NATO, a tudíž by se na ně vztahovaly bezpečnostní záruky zakotvené v článku 5. Kolektivní obrana je založena na integrované struktuře vojenského velení, procesu plánování kolektivní obrany a cvičeních. Tímto způsobem může NATO v případě potřeby bránit své členské země. Aliance má v současné době 30 členských zemí, z nichž 21 je zároveň členskými státy EU. Ze severovýchodních zemí jsou členy NATO Island, Norsko a Dánsko.

Český premiér Petr Fiala rozhodnutí Finska i Švédska uvítal a kladné ohlasy zazněly

i z celé Evropy. „Vítám rozhodnutí obou zemí ucházet se o členství v Severoatlantické alianci. Pokud se rozhodnou do NATO vstoupit, samozřejmě je podpoříme,“ uvedl premiér Fiala na svém twitterovém účtu.

Statisíce vojáků připravených k boji

Finský ministr zahraničí Pekka Haavisto prohlásil, že členství jeho země v Alianci zvýší bezpečnost pobaltské oblasti. V debatě s poslanci Evropského parlamentu zdůraznil, že Finsko může nabídnout 280 tisíc vojáků připravených k boji, případně i až 870 tisíc záloh (ve Finsku je stále branná povinnost – pozn.), a že finská armáda hodlá modernizovat své

vzdušné síly. „Jsme přesvědčeni, že Finsko přinese NATO přidanou hodnotu,” řekl ministr. Podotkl přitom, že jeho zemi v současnosti žádné bezprostřední nebezpečí ze strany Ruska nehrozí. Švédsko též disponuje rozsáhlou a moderní armádou, která čítá 24 000 vojáků a 31 800 rezervistů.

Švédská ministryně zahraničí Ann Lindeová nejprve uvedla, že při rozhodování o možném vstupu do Severoatlantické aliance Švédsko vezme v úvahu postoj Finska. „Finsko je nejbližším bezpečnostním a obranným partnerem Švédska,” podotkla Lindeová, která následně 17. května podepsala žádost o vstup do NATO a společně s Finskem předají své žádosti v Bruselu ve stejný den. Generální tajemník Severoatlantické aliance Jens Stoltenberg prohlásil, že pokud Finsko a Švédsko o vstup do Aliance požádají, budou vítány a jejich přijetí bude rychlé. Naproti tomu Moskva varovala před „vojenskými a politickými následky”. Také turecký prezident Recep Tayyip Erdogan informoval o úmyslu nepodpořit přijetí obou zemí. Podle

PRESS RELEASE | 12.5.2022

Joint statement by the President of the Republic and Prime Minister of Finland on Finland's NATO membership

During this spring, an important discussion on Finland's possible NATO membership has taken place. Time has been needed to let Parliament and the whole society establish their stands on the matter. Time has been needed for close international contacts with NATO and its member countries, as well as with Sweden. We have wanted to give the discussion the space it required.

Now that the moment of decision-making is near, we state our equal views, also for information to the parliamentary groups and parties. NATO membership would strengthen Finland's security. As a member of NATO, Finland would strengthen the entire defence alliance. Finland must apply for NATO membership without delay. We hope that the national steps still needed to make this decision will be taken rapidly within the next few days.

Sauli Niinistö
President of the Republic of Finland

Sanna Marin
Prime Minister of Finland

řady analytiků je důvodem jeho prohlášení to, že Švédsko a Finsko omezily vývoz zbraní do Turecka a podporují Stranu kurdských pracujících (PKK), kterou Turecko považuje za teroristickou organizaci.

Jednotlivým armádám a jejich výzbroji se budeme detailněji věnovat v příštím A reportu

Text: Michal Voska,
Foto: Laura Kotila (Flickr MO FI), Ben O'Connor (Flickr NATO),
Wilfried Pohnke (Pixabay)

BLUE KEY JAKO REAKCE NA KONFLIKT

Připravenost a včasná reakce na činnosti nepřítele, to je motto, kterým se řídili příslušníci 5. radiotechnické rot 262. radiotechnického praporu 26. pluku velení, řízení a průzkumu během cvičení s názvem Blue Key. Cvičení proběhlo začátkem letošního května a bylo prováděno uváděním jednotky do vyšších stupňů bojové pohotovosti. V návaznosti na simulované vzrůstající krizovou situaci související s možným vojenským ohrožením České republiky a vzhledem k předpokládanému vývoji situace byla na úvod cvičení jednotka informována o vyhlášení nouzového stavu na celém území státu. Dále se předpokládala eskalace konfliktu. Proto byla spuštěna předběžná opatření k vytvoření optimálních podmínek pro realizaci procesu uvádění do bojové připravenosti.

Reakce na možné hrozby

Cílem cvičení bylo provést reálný výcvik v podmínkách krize a válečného stavu, prakticky procvičit rozhodovací proces taktického místa velení a velitele směny radiotechnické rot a prověřit činnost při ochraně a obraně jednotky. Na základě simulované zpravodajské informace, kterou cvičící rota před cvičením obdržela, museli příslušníci jednotky reagovat na možný minometný přepad, letecké napadení, pozemní útok, diverzní činnost nepřítele či neoprávněný vstup osob do vojenského objektu. Během tohoto cvičení příslušníci jednotky reagovali mimo jiné i na simulované vzniklé poruchy a závady na radiolokační technice, procvičili si poskytování

první pomoci a řešili další situace v podmínkách krize a válečného stavu.

Příprava na cvičení

Jednou z nejdůležitějších činností před zahájením samotného cvičení je tvorba tzv. scénáře, v němž jsou dle časové posloupnosti stanoveny incidenty, které jsou následně „podehrávány“ jednotce ze strany hodnotitelského týmu. Svě o tom ví i nadporučík Ing. Jan Kořínek, který se jako hodnotitel podílí na scénáři po stránce radiotechnické: „Jako náčelník inženýrsko-technické služby spolupracuji na sestavě scénáře tak, aby v ní byly optimálně rozvrženy inputy na radiolokační technice, kterou má jednotka k dispozici. Znamená to nejen navrhnout možnou závadu či poruchu radaru, ale i prostudovat si veškeré postupy při řešení těchto potíží, abych je na místě mohl správně hodnotit. Jednotka během cvičení reagovala např. na rušení radiolokační techniky, které bylo na místě simulováno,

dále mohu zmínit odstraňování poruch vysílače u radiolokátoru RL-5M či řešení požáru radiolokátoru ST-68.“

Příprava se nesmí podcenit

Připravit se na cvičení není jen otázka hodnotícího týmu, jde především o samotnou jednotku a její příslušníky. Jak říká velitel 5. radiotechnické roty kapitán Lubomír Lípán, odpovědnost je na veliteli jednotky: „Na takové cvičení se nepřipravujete jeden den. Jde o záležitost, která nás provází léta. Rok co rok procvičujeme různé procedury a reakce a dané incidenty, abychom během takovýchto cvičení zúročili veškerou snahu a píli. Jako velitel roty organizuji přípravu specialistů, aby se uměli vypořádat se změnou stavu radiolokační techniky, přípravu strážního družstva pro obranu a ochranu jednotky a rovněž i koordinaci mých asistentů při zajištění informačního toku.“ Jak uvádí velitel roty kapitán Lípán,

vzájemná spolupráce v týmu je nezbytná: „Při cvičení se vždy ukáže, jak je činnost celého týmu důležitá. Jako velitel taktického místa velení koordinuji činnost velitele směny v systému protivzdušné obrany České republiky – Integrovaném systému protivzdušné obrany NATO (NATINAMDS) a v Národním posilovém systému (NaPoSy) protivzdušné obrany České republiky (PVO ČR), dozorcího rotu, mého asistenta a velitele obrany a ochrany jednotky. Tím pádem mám veškeré informace, co a kdy se na jednotce stalo. Ačkoli je to časově i psychicky mnohdy náročné, tento přehled se vždy vyplatí už z důvodu jiné činnosti. Např. po vydání signálu chemický poplach si ověřím, že skutečně pronikl na celou jednotku,“ dodává velitel roty kapitán Lípán.

Text a foto: kpt. Jiřina Polcrová

Provoz letecké záchranné služby AČR
v Líních z pohledu kbelských pilotů a techniků

TŘICET LET ZÁCHRANKY

Za tři desetiletí přepravila vojenská letecká záchranná služba přes 20 tisíc pacientů. Tým špičkových záchranných profesionálů pracuje nepřetržitě. Tady se provoz nikdy nezastaví. Leteckou záchrannou službu pro Plzeňský a Karlovarský kraj zajišťuje odbor letecké záchranné služby a urgentní medicíny AČR ve spolupráci s 24. základnou dopravního letectva Praha-Kbely, respektive její 243. vrtulníkovou letkou.

„Naši piloti a palubní technici jsou s posádkou vojenských zdravotníků v dokonalé souhře. Jsou pevně provázáni s celým záchranným týmem. Přes 16 tisíc letových hodin a více než 20 tisíc zachráněných či bezpečně přepravených pacientů jsou více než výmluvná čísla,“ dodává plukovník gšt. Josef Kořínek, velitel 24. křídla 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely.

Nejzkušenější piloti létají k záchraně života už 24 let

Pouze nejzkušenější piloti 243. letky slouží v ostré hotovosti a musí projít velice náročným výcvikem. Ne každý pilot z letky se dostane do záchranného týmu. „Vybíráme z personálu letky ty nejzkušenější piloty, které pak docvičujeme na roli pilota v záchrance. Tato práce není pro každého. Vyžaduje určitou, především psychickou, odolnost. Každý zásah je jiný, posádky jsou svědky lidského utrpení,

vidí těžké případy, mnohdy i spoustu krve a ne každý toto snese,“ zmiňuje podplukovník Petr Šafařík, velitel 243. vrtulníkové letky 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely.

Každý den je jiný

Letecká záchranná služba musí být včas na správném místě. V Líních se létá 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a zásahů může být během dne několik. Posádka zjišťuje podrobnosti o zásahu většinou až uvnitř kabiny během spouštění vrtulníku nebo dokonce až po vzletu. „Když je to let na záchranu lidského života, tak to posádce v podstatě neustále probíhá v hlavě. Jakmile vzlétáme my záchranaři, tak je vždy na druhé straně někdo, kdo naši pomoc potřebuje. Takže naše limity, do kterých jdeme, jsou v porovnání s jinými úkoly malinko posunuté, umíme létat opravdu za hodně mizerného počasí, ve stresu a v časovém stresu,“ dodává podplukovník Petr Šafařík.

klobouk dolů, nikdy by mě nenapadlo, že se sem vejdete a přistanete tady. Tato schopnost ale nepřichází sama o sobě. K tomu, aby uměl pilot přistát na takto malé a složité plochy, vede dlouhá cesta, hodně nalétaných hodin a tvrdý výcvik v těch nejsložitějších podmínkách. Za ta léta působení v LZS jsme u letky postupně vyladili propracovaný systém výcviku, kdy postupně piloty připravujeme na ty nejsložitější podmínky, ve kterých lze létat," uzavírá své vyprávění o problematice létání v LZS podplukovník Petr Šafařík.

Posádku záchranných vrtulníků W-3A Sokol tvoří dva piloti, palubní technik, lékař a sestra nebo zdravotnický záchranář. Většina z nich má zkušenosti ze zahraničních vojenských misí. Tento tým je dokonale sehraný, avšak bez perfektně připravené letecké techniky se záchranáři neobejdou. V Líních se o vrtulníky stará technická směna v počtu čtyř techniků, kteří je musí dokonale připravit.

„Stejně jako naše posádka, tak i naše technika musí být v dokonalé kondici. Je to souhra strojů a lidských rukou, každý pečuje o to své. Technici mají v Líních své čestné místo a zajišťují plnohodnotný servis, který je v případě vzletů potřeba," uzavírá major Martin Moldřík, zástupce velitele vrtulníkové letky a hlavní inženýr jednotky.

Text: kpt. Kristýna Kosatíková, Jolana Čihová, foto: archiv

A fakta

Letecká záchranná služba je zajišťována pro Plzeňský i Karlovarský kraj a navíc v letech 2017 až 2020 bylo v provozu druhé stanoviště Letecké záchranné služby Armády ČR pro jižní Čechy z letiště Bechyně. Dohromady od vzniku Letecké záchranné služby Armády ČR v Líních bylo 13 238 primárních zásahů a 6 981 sekundárních, při kterých vrtulníky nalétaly do konce loňského roku celkem 16 646 hodin. První začátky letecké záchranky na západě Čech má na svědomí tehdejší ředitel nemocnice v Plané Petr Hora. Z letiště ve Sklářích u Mariánských Lázní se zkušební provoz rozjel v červenci roku 1990.

Létající sanitka W-3A Sokol

V Líních je celkem šest vrtulníků W-3A Sokol s tzv. zdravotnickou zástavbou v nákladové kabině. „Jeden z nich je neustále v plné pohotovosti pro LZS každý den ve dne v noci. Kromě toho je každý den ve vedlejší kóji hangáru připraven záložní vrtulník, který může být v řádu minut připraven ke vzletu v případě, že ostrý vrtulník v hotovosti má závadu. Naše normy ke vzletu v rámci služby LZS jsou 4 minuty ve dne a 10 minut v noci od obdržení výzvy k zásahu. Musím říct, že vrtulník Sokol je k tomu perfektně přizpůsoben – spouštěcí sekvence vrtulníku před startem je velice rychlá, běžně startujeme i do tří minut," vysvětluje dále podplukovník Petr Šafařík. Vrtulníky W-3A Sokol létají až dvousetkilometrovou rychlostí, v konfiguraci pro LZS váží cca 6 000 kg a dokážou přepravit až dva ležící pacienty najednou. Létání se záchranářským vrtulníkem je pro piloty často tvrdý oříšek. Musí umět bezpečně přistát i do míst, která jsou špatně přístupná, na plochy velice omezených rozměrů i za velmi špatného počasí. „Z vlastní zkušenosti vím, že lidé jsou často překvapeni, na jak malé a nepřístupné plochy jsme schopni přistát. Jsou to přesně ty věty typu: Tak pánové,

W-3A SOKOL

Česká republika jako vedoucí země
mezinárodní operace NATO na Slovensku

VÝCHODNÍ KŘÍDLO ALIANCE

Od dubna tohoto roku se na Slovensku pod českým velením postupně vytváří Mnohonárodní bojová skupina NATO, která v současnosti čítá okolo 250 českých vojáků. Bojový prvek tvoří více než 150 výsadkářů z Chrudimi, zbylá část vojáků působí přímo na velitelství této operace a jsou z různých útvarů AČR. Cílem mise je deklarace připravenosti, odhodlanosti a jednoty členských zemí NATO bránit územní celistvost a integritu Aliance.

Mnohonárodní bojové uskupení NATO bude mít na Slovensku na tři tisíce vojáků z ČR (vedoucí země), Slovenska, Německa, USA, Nizozemska a Slovinska. Česká armáda může vyslat až 650 příslušníků. Celé mezinárodní vojenské uskupení pod českým velením bude v následujících měsících postupně získávat svoji tvář. Jde o první případ, kdy alianční uskupení buduje a velí mu stát takové velikosti, jako je Česká republika. V Pobaltí jsou tato uskupení pod taktovkou Velké Británie, Kanady a Německa, v Polsku je to USA. Předsunutá přítomnost NATO (eFP) na Slovensku má navýšit obranné schopnosti Ozbrojených sil Slovenské republiky a v případě napadení účinně bránit východní křídlo Aliance.

„Je to historická chvíle pro českou armádu, protože za celé období, kdy jsme byli nasazeni v různých zahraničních operacích NATO, tak si čeští vojáci vysloužili velmi vysoký kredit. Mnohdy vykoupení zraněními, ale i úmrtími. Máme obrovské zkušenosti a jsem velmi hrdý, že Česká republika dostala příležitost vystupovat v roli vedoucí země mezinárodní operace NATO,“ uvedl plukovník Tomáš Unzeitig, první velitel Mnohonárodního bojového uskupení na Slovensku.

Spolupráce ve vzduchu i na zemi

Mnohonárodní jednotka se skládá ze dvou komponentů, a to vzdušného elementu

neboli air detachment a pozemních sil. Vzdušný prostor nezná hranice tak detailně jako pozemní a může být mnohem rychleji narušen, proto jsou vzdušné síly řízeny přímo z velitelských struktur NATO. Naproti tomu pozemní jednotky spadají pod přímé velení českého štábu.

Mimo českých a amerických vojáků, kteří už jsou na místě v plné síle, dorazili i vojáci z Nizozemska a Německa. Ti působí se systémy protivzdušné obrany Patriot z nedalekého letiště Sliač. V příštím měsíci doplní bojové uskupení pozemní jednotky ze Slovinska a Německa.

Chrudimáci jako první

V první fázi byla za Českou republiku nasazena jednotka okamžité reakce, která je připravena na řešení krizových situací. Jedná se o vojáky ze 43. výsadkového pluku z Chrudimi pod velením podplukovníka Iva Zelinky. Příslušníci ÚKOR (Úderné komando okamžité reakce) jsou trvale připravováni jak po stránce výcviku, taktiky, administrativy či zdravotnické pomoci tak, aby mohli být z mateřské základny vysláni na místo určení v řádu desítek hodin.

Jednotka je vybavena lehkými útočnými vozidly LR 130 Kajman s lafetovanými zbraněmi, přenosnými minomety, tarasnicemi nebo protitankovými systémy. „Na to, jak je

to lehké vozidlo, má relativně těžkou výzbroj, jde o protiletadlový kulomet ráže 12,7 milimetru a střední kulomet pro velitele vozidla,“ vysvětluje Zelinka.

Palebná síla výsadkářů však nespočívá jen v bojových vozidlech, jsou schopni fungovat i bez nich, a to jako pěchota, nebo po výsadku. V minulých dnech si výsadkáři v rámci společného výcviku se slovenskými výsadkáři z Prešova vyzkoušeli výsadek na padácích z vrtulníku UH-60 Blackhawk. „Byla to pro nás nová zkušenost, protože z Blackhawku se skáče ze sedu oproti vrtulníkům Mi-171,“ doplňuje Zelinka.

V průběhu června budou výsadkáři vystřídat jednotkou ze 41. mechanizovaného praporu z Žatce, která je vyzbrojena kolovými obrněnými vozidly Pandur.

Unikátní výcvikové centrum

Celé bojové uskupení včetně velícího prvku je dislokováno uprostřed Slovenska ve výcvikovém centru Lešť. Tento výcvikový prostor je výjimečný nejen svou infrastrukturou, ale hlavně nápaditostí a možnostmi. Vojáci zde mohou trénovat boj v zastavěných oblastech, záchranné operace, střelbu uvnitř budov a i odstřelovači si přijdou na své.

Unikátní je prostor, který má představovat bojiště po půl roce trvající války. V něm jsou budovy poničené, ženíjně upravené

a prošpikované například kulometnými hnízdy. Najdeme zde i do detailu vybudovanou vesničku plnou tunelů, která má simulovat prostředí Blízkého východu, nebo speciálně balisticky upravené budovy, tzv. killhouse, ve kterých je možné cvičit uvnitř i vně s ostrou municí.

„Právě koncentrace všech těchto cvičišť na jednom místě je naprosto jedinečná. Ten, kdo toto místo projektoval, se nad ním skutečně do hloubky zamýšlel. Znáám jediné výcvikové středisko, které má podobné parametry, a to je v bavorském Hohenfelsu,“ chválí Zelinka.

Plné operační schopnosti koncem léta

V těchto měsících trénují společně čeští a američtí vojáci. Po příchodu jednotek ze Slovinska a Německa se v červenci a srpnu uskuteční společný integrační výcvik takzvaný FIT CET (Force Integration Training, Combat Enhancement Training). Tento výcvik bude zaměřený na prověření bojových schopností, funkčnosti komunikačních systémů, zlepšení interoperability a celkovou synergii všech participujících jednotek.

„Na konci srpna je naplánováno tzv. certifikační cvičení, na které budou pozváni pozorovatelé a hodnotitelé z různých národů, jejichž úkolem bude vyhodnotit, jaké úrovně sladění tato mezinárodní brigáda dosáhla. Výsledkem tohoto cvičení by měla být

Nástup mnohonárodního bojového uskupení NATO na Slovensku

deklarace plných operačních schopností tohoto mnohonárodního bojového uskupení, a to k 1. září,“ uzavírá plukovník Unzeitig.

*Text: kpt. Jindřiška Budíková, Michal Voska,
foto: prap. Jan Kalous*

STŘEŽÍ VZDUŠNÝ PROSTOR V REŽIMU 24/7

V jakékoli době, ať už covidové, nebo pocovidové, střeží příslušníci 262. radiotechnického praporu 26. pluku velení, řízení a průzkumu vzdušný prostor České republiky v rámci integrovaného systému protivzdušné obrany NATINAMDS a Národního posilového systému (NaPoSy).

Príslušníci radiotechnických jednotek 262. radiotechnického praporu, kteří jsou součástí 26. pluku velení, řízení a průzkumu, jsou právě ti, kteří i přes všechny nesnáze související se současnou krizí epidemiologickou či politickou tvoří silný tým, jenž se 24 hodin denně, sedm dní v týdnu podílí na tvorbě komplexní radiolokační informace o vzdušném prostoru ve prospěch Národního posilového systému a NATINAMDS.

Přezkoušení ze znalostí radiolokace a elektrotechniky

Podílet se na činnosti související s obranou České republiky je pro příslušníky 262. rtpr nejen ctí, ale i povinností. Aby mohli vojáci tuto činnost vykonávat, absolvují pravidelně přezkoušení ze znalostí, které nabyli v oblastech elektrotechniky a radiolokace. Ti, kteří úspěšně toto přezkoušení splní, se stávají plnohodnotnými členy systému odpovědného za obranu vzdušného prostoru našeho a našich spojenců. Odpovědnost za přípravu na přezkoušení znalostí z oblasti radiolokace a elektrotechniky nesou instruktoři a zkušební komisaři. Jak říká instruktor radiolokátoru a zkušební komisař nadrotmistr Jiří Kittnar ze 7. radiotechnické roty 262. rtpr, každá mince má dvě strany: „Plně chápu, že zkoušky jsou vždy nepříjemnou součástí, obzvláště pro přezkušované. Sám to mohu potvrdit, neboť jsem také přezkušován. Protože zastávám funkci zkušebního komisaře, musím nejen o dané problematice něco znát, ale i umět ji přednést před těmi, které učím.“

Kurzy v Izraeli

Po absolvování oboru výzbroj radiotechnického vojska v Brně si nadrotmistr Jiří Kittnar u 7. rtr 262. rtpr již vyzkoušel nejen funkci operátora radiolokačního výškoměru PRV-17, ale i funkci technika radiolokačního dálkoměru RL-4AS, náčelníka a instruktora tohoto radiolokátoru. Nyní se jako zkušební komisař účastní nejen daného přezkoušení příslušníků radiotechnického vojska, ale i kurzů pro získání znalostí především s nově zaváděnou 3D radiolokační technikou MADR. „Kvůli přezbrojování na nové radiolokátory jsem již prošel dvěma certifikačními zkouškami v Izraeli. Tuto zkušenost vnímám velmi kladně, jelikož jsem se jako technik seznámil s novou technologií a jako instruktor jsem mohl sledovat, jakou formou probíhá výklad a výcvik v jiné zemi. Jelikož budu nadále vykonávat funkci instruktora i na nové radiolokační technice, tak sám se zkouškami nejsem zdaleka hotov,“ říká s úsměvem nadrotmistr Kittnar.

S novými technologiemi musíme držet krok

Příprava na přezkoušení příslušníků radiotechnického vojska není jen záležitostí několika instruktorů, je to týmová práce každé jednotky 262. rtpr, všech odpovědných osob. Jednou z nich je i zástupce velitele 6. radiotechnické roty nadporučík Josef Blažek, absolvent Univerzity obrany a inspektor specialistů radio-technického vojska: „Přezkoušením z oblasti

elektrotechniky a radiolokace získají vojáci tzv. bojovou použitelnost. Ta má následující stupně: základní, pokročilý a plný, přičemž po dosažení plně následuje funkce instruktor, inspektor a zkušební komisař. Každá zkouška, nehledě na úroveň, se skládá z ověření znalostí z oblasti elektrotechniky, fyzikálních principů radiolokace a praxe na daném typu radiolokátoru ve výzbroji AČR.“

Příprava na zkoušku spočívá především v práci s lidmi, jak potvrzuje nadporučík Blažek: „U jednotky jsem několik let a jako zástupce velitele odpovídám za výcvik u jednotky, tzn. i za přípravu na toto přezkoušení. Jak se mohu každoročně přesvědčit, technologie se neustále posouvá dopředu a náročnost

přípravy a samotné zkoušky pak odpovídají rozsahu potřebných znalostí. Ovšem to je to, co mě právě baví. Neustále posouvat úroveň znalostí nejen u sebe, ale i u vojáků, které na zkoušku připravuji. Baví mě učit, vysvětlovat danou látku a prakticky si teorii ověřovat. Každý si sice umí přečíst teorii z knížky, ale pouze díky tomu, že si danou tematiku vysvětlíme při výuce, si mohu ověřit, zda daný voják tématice skutečně porozuměl. Může to být náročné, časově určité. Ale jsem ertévák a neberu tuto činnost jen jako práci. Člověk má pak radost, když vidí výsledky po přezkoušení. Samozřejmě když jsou pozitivní,“ dodává nadporučík Blažek.

Text a foto: kpt. Lucie Machorková

POUTNÍCI V UNIFORMÁCH ZAPLNILI LURDY

Jedno z nejnavštěvovanějších poutních míst světa zaplnili vojáci z několika desítek zemí z celého světa. Na 62. mezinárodní vojenské pouti nechyběli ani ti z České republiky. Pod vedením brigádní generálky Lenky Šmerdové a za doprovodu čtyř vojenských kaplanů se této události v malebném městě na úpatí francouzských Pyrenejí účastnilo téměř sto vojáků, zaměstnanců resortu Ministerstva obrany, jejich rodinných příslušníků a studentů vojenských škol.

Program pouti dokázal jedinečným způsobem propojit vojenské tradice a duchovní rozměr tohoto místa. Ve třech dnech mohl každý účastník zažít společná mezinárodní setkání všech vojáků, programy jednotlivých zemí, koncerty vojenských hudeb, ale i osobní setkání či sportovní zápolení.

Páteční zahajovací ceremoniál proběhl v bazilice Pia X. Zde se představily jednotlivé země prostřednictvím svých čestných stráží s vlajkami a za doprovodu několika vojenských hudeb. Poté zaznělo poselství papeže Františka, které poutníkům v uniformách zaslal sekretář Svatého stolce kardinál Pietro Parolin. V závěru dopisu uvádí: „Svatý otec také v modlitbě myslí na všechny, kteří zejména v posledních měsících zemřeli nebo byli zraněni, a na jejich drahé zkoušené rodiny.“

Český národní program začal v sobotu ráno mší v bazilice Neposkvrněného početí. Následovala modlitba a zapálení svíce za naše

padlé vojáky. Na okraji lurského poutního areálu vede známá křížová cesta. Tu prošli i naši vojáci a u jednotlivých zastavení

vyslechli zamyšlení vojenského kaplana Dana Petříčka. Odpoledne patřilo město vojenským hudebám. Završením celého dne byl večerní průvod se svícemi, který procházel podél řeky Gávy a končil před Růžencovou bazilikou.

Nedělní mezinárodní mše program českých poutníků zakončila. Během celého víkendu na nich byla vidět radost z toho, že se mohli po dvou letech do Lurd vrátit a navázat na tradici mezinárodních vojenských poutí.

Tato putování mají v Lurdách své místo od roku 1958, kdy první setkání zorganizovali pro své vojáky kaplani z Francie a Německa. Byl to symbolický akt usmíření po druhé světové válce, při kterém se vojáci společně modlili za mír a smíření mezi národy. Tato myšlenka přivádí i dnes do Lurd tisíce vojáků z celého světa.

Text: prap. Zdeněk Peterka, foto: prap. Zdeněk Peterka
a Flickr Sanctuaire Notre-Dame de Lourdes

KDO BUDUJE PŘÁTELSTVÍ, PŘEDCHÁZÍ KONFLIKTŮM

Pane plukovníku, mezinárodní vojenská pouť do Lurd je tradiční a významnou akcí, které se každoročně zúčastňují i poutníci z České republiky – vojáci, zaměstnanci resortu i jejich rodinní příslušníci. V čem vidíte hlavní smysl naší účasti a proč je důležité – zvláště v dnešní době mezinárodních válečných konfliktů, aby na tomto poutním místě byla zastoupena i česká armáda?

Každý rok navštíví jihofrancouzské městečko Lurdy kolem šesti milionů poutníků. Během celého roku se na tomto posvátném místě uskuteční nepřeberné množství poutí. A jedna z nich je naprosto jedinečná, a to je mezinárodní vojenská pouť. V měsíci květnu Lurdy hostí na desítky tisíc vojáků de facto z celého

světa. Nedílnou součástí této třídní pouti jsou i poutníci z České republiky – vojáci, vojákyň, zaměstnanci resortu a jejich rodinní příslušníci, studenti vojenských škol.

Svou pravidelnou účastí chceme podtrhnout a přidat se k myšlence vzniku této mezinárodní vojenské pouti. Tou je usmíření, odpuštění, bratrství, podpora zraněných vojáků, solidarita. Jedním ze silných symbolů je během zahájení pouti výzva k podání si rukou, a tím vyjádření snahy o vzájemné porozumění. Ten, kdo buduje přátelství, předchází konfliktům. A během zahajovacího ceremoniálu je výrazný ještě jeden úkon, a tím je zapálení mohutné svíce jako symbolu světla. Světlo, které prozařuje každou temnotu, světlo jako symbol naděje vítězí nad zoufalstvím. Naše země a naše armáda stojí na hodnotách, které jsou identické s myšlenkou této mezinárodní vojenské pouti. Pomáhat navazovat přátelství, obrušovat hrany neporozumění a přispívat k budování míru a pokoje.

Mám velkou radost, že resort obrany každoročně umožňuje příslušníkům resortu se této významné mezinárodní vojenské pouti zúčastnit. Za to mu patří velké poděkování. Zvláště velké díky patří společnosti Volareza, se kterou Duchovní služba AČR tuto pouť připravuje. Věřím, že i v následujících letech bude naše země a naše armáda součástí velké rodiny národů, které se pravidelně této pouti účastní.

Plukovník
gšt. Jaroslav Knichal,
hlavní kaplan AČR

Text a foto: Jana Deckerová

Světové soutěže v taekwondo ovládl český voják

ZLATÝ JEŘÁBEK

Nadrotmistra Františka Jeřábka můžete znát ze stránek A reportu z dřívějších let, kdy také dosáhl skvělých umístění na světových hrách. Nyní tento rekrutér z pracoviště v Českých Budějovicích přivezl cenné kovy z mistrovství Evropy v Chorvatsku, čemuž předcházelo i několik medailí z Řecka v loňském roce.

Jeřábekovi je 43 let, je ženatý a má tři děti. Žije v jihočeském Velešíně nedaleko Českých Budějovic. Vystudoval elektrotechnickou průmyslovou školu ve Velešíně. Zde se od páté třídy základní školy věnoval tréninku korejského bojového umění taekwondo. V létě loňského roku úspěšně složil zkoušku na V. dan. V taekwondo je nejvyšší technický stupeň IX. dan. Po čtyřleté službě u Policie ČR v únoru roku 2003 nastoupil do armády. Díky elektrotechnickému vzdělání začal působit u jednotky pasivních systémů. Konkrétně u roty pasivního systému Věra. V roce 2018 přijal pozici na rekrutačním pracovišti v Českých Budějovicích.

Znalosti využívá i při náboru

„Práci rekrutéra se věnuji již čtyři roky a svých znalostí a schopností vést studenty ve výcviku v bojových uměních využívám ve velké míře i při náboru do armády. Mimo administrativní činnosti s žadateli o vstup do armády provádím náborové aktivity na všech středních

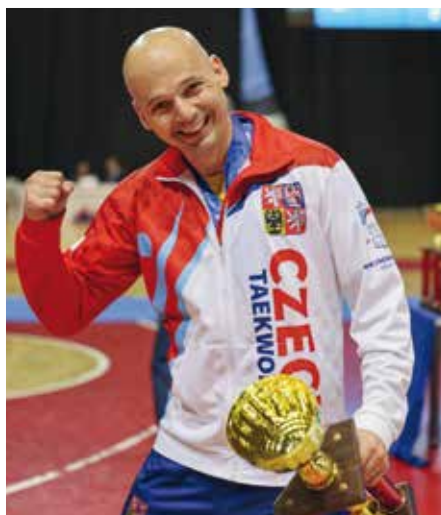
školách v jižních Čechách. Zde vedu ukázkové hodiny tělesné přípravy v podstatě od roku 2018. Mimo problematické období pandemie jsem již cvičil s více než šesti tisíci studenty středních škol a žáky základních škol. V problematickém období covidu jsem vedl pro zájemce o armádu on-line tréninky třikrát týdně po téměř celý rok. Protože mám široké znalosti z oblasti elektrotechniky, radiolokace a jsem instruktorem Musado MCS II. stupně a instruktorem chemické přípravy, tak vedu na středních školách také výuku chemie a fyziky, kde prezentuji armádu a možnosti, jak se do ní dostat. Můj pracovní život však nekončí s koncem pracovní doby. Vedu dvakrát týdně v Českých Budějovicích přípravný výcvik pro žadatele o služební poměr vojáka z povolání, zájemce o aktivní zálohu a o studium na Univerzitě obrany. Má rozsah čtyř tréninkových hodin. Zde se zaměřujeme na silovou a kondiční přípravu. Také zde vyučuji základy boje zblízka, kde všichni zájemci získají základní

představu, co je v případném služebním životě čeká. Musím s radostí konstatovat, že všichni, kteří se dostanou k fyzickým testům a takto se připravují, tyto testy úspěšně plní bez problémů. Výcvik a náborové aktivity si berou velkou část z pracovního času, který mám, a tak jsem moc rád, že mám kolem sebe tak skvělý pracovní kolektiv tady v Českých Budějovicích. Na rekrutačním pracovišti nás působí pět a všichni si hodně pomáháme a podporujeme se,“ popsal Jeřábek nejen zákulisí náboru a tělesné přípravy zájemců, ale i využití znalostí, díky kterým pomáhá k přípravě nejen dětí, ale i dospělých.

Kromě sobot trénuje každý den

Veškeré sportovní aktivity, o kterých Jeřábek mluvil, samozřejmě využívá i pro sebe. Nároky v reprezentaci jsou vysoké a často cítí velkou únavu a musí se někdy do tréninků nutit. Když spojí tréninkový plán se svým pracovním životem, tak nemůže nic vynechat. Mimo svou

osobní přípravu a výcviky v práci má ještě tréninky ve svém oddíle taekwondo školy ve Velešíně pod vedením mistra Milana Prokeše (VII. dan). „Mohu říci, že pokud byste nahlédli do mého tréninkového plánu, tak byste zjistili, že mám trénink mimo soboty každý den. V pracovních dnech v průměru dva až pět tréninků. Díky tomu jsem ale uspěl v Řecku i Chorvatsku, čehož si velice cením. Cením si také jak podpory kolegů v práci, podpory všech, co cvičí a připravují se v mých trénincích, tak i úžasné podpory kamarádů a studentů v oddíle,“ dále dodává.

V období pandemie covidu byly veškeré mezinárodní i národní soutěže zrušeny, a tak první ostrý start přišel v říjnu 2021 v řeckém Heraklionu na mistrovství Evropy. Ke klasickému tréninkovému vyčerpání musíte přidat i reprezentační soustředění v rozsahu dvou měsíců, kdy každý druhý týden je pětidenní soustředění až do odjezdu na soutěž. Na mistrovstvích Evropy a světa se soutěží dle předem zažitého klíče. Začíná se technickou sestavou jednotlivců a národních týmů, potom následuje sportovní boj jednotlivců a týmů, silové přerážení jednotlivců a týmy a speciální techniky. V reprezentaci byl nadmistr Jeřábek nominován mimo speciální techniky ve všech šesti kategoriích. V Heraklionu se mu

naštěstí dařilo a získal pět medailí. Čtyři stříbrné a jednu zlatou.

Z chyb, které udělal, se snažil poučit a podle taktiky a schopností soupeřů upravit trénink před následujícím mistrovstvím, které se konalo koncem března 2022 v chorvatské Poreči. Po ME 2021 musel ještě absolvovat přípravu na mistrovství ČR v listopadu 2021. Zde získal zlatou a stříbrnou medaili. Poté přišel konečně vytožený odpočinek, který krásně vyšel na období Vánoc. Hned v lednu začala příprava na Chorvatsko. Zatímco cesta do Heraklionu byla relativně pohodlná – několik hodin v letadle, do Poreče jeli pronajatým autobusem. Patnáct hodin na cestě tam a pak zpět nebylo zrovna to, po čem by každý toužil. Soutěž probíhala po celý týden.

Od rána do večera

„Byli jsme od rána do večera ve sportovní hale. Není to jednoduché a každý večer cítíte únavu. Soutěž nezačala z pohledu celkového výsledku úplně nejlépe. V technických sestavách v prvním kole jsem měl dobře rozjetý zápas. Po nešťastné chybě v druhém semifinálovém kole vyvolané bezesporu stresem a napětím následovala těsná prohra a třetí místo.“

V týmových sestavách ale přišel vytožený úspěch. Vítězství ve finále nad silným Řeckem,

kteřé zde mělo přes 150 závodníků. V dalších dnech se rozjely soutěže ve sportovním boji. V individuální soutěži těsně prohrál ve finále s reprezentantem Rakouska a bylo z toho druhé místo. V týmovém boji dosáhl druhé výhry nad Řeky a druhé zlaté medaile. Poslední bylo silové přerážení, kde v individuální soutěži zvítězil a v týmech potřeťi udolali řeckou výpravu. Na třetím místě skončil výběr Anglie.

„Z individuálních soutěží jsem měl zlato, stříbro a bronz, a to v součtu znamenalo nejvíce bodů a celkový titul absolutního mistra Evropy. Je to můj největší úspěch. I když bohužel poznamenaný zraněním z týmového sportovního boje. Zde jsem nastoupil do třetího rozhodujícího zápasu při stavu 1:1. Dvacet vteřin před koncem v remíze jsem si poranil pravé koleno. Nechtěl jsem to vzdát a v posledních dvou vteřinách zasáhl bodovaně soupeře. Vítězství jsem s klukama slavil v péči našeho lékaře. Teď mě čeká vyšetření u specialisty. Moc si přeji, aby vše bylo dobré a vrátil jsem se zpět co nejdříve,“ přibližuje Jeřábek úspěchy, kterých samostatně, ale i v týmu dosáhl.

Připravil Michal Voska,

foto: archiv nrtm. Františka Jeřábka

Žáci vyměnili areál školy za vojenskou základnu

POKOS DĚTEM

Nejčastěji jezdí vojáci za studenty v rámci akce POKOS (příprava občanů k obraně státu) na školy, tentokrát to bylo naopak. Stovky dětí zamířily do posádek v Jincích a v Přáslavicích. A krom zážitku si odvezly i znalosti, které jim jednou mohou pomoci zachránit život.

Jednou z disciplín byl výcvik na lanovém žebříku, který prověřil fyzickou zdatnost studentů.

Každoročně navštíví zástupci odboru komunikace Ministerstva obrany školy ve všech krajích společně s vojáky z nejbližších kasáren. „Naším záměrem je navštívit postupně všechny vojenské základny v republice a uspořádat u nich branný den, kdy vojáci vymění přednášky u tabule za praxi na svých posádkách. Na ten pozveme nejbližší školy a zájem je vždy veliký,“ vysvětlil Michal Abrhám, vedoucí oddělení PR odboru komunikace. Akce je určena druhým stupňům základních škol a středoškolákům. Prioritně se školáci naučí všechny potřebné znalosti, které by se jim jednou mohly hodit. „Velký důraz klademe na zdravotně. Jak se zachovat v případě úrazů nebo jak zachránit život,“ popsala Daniela Hölzelová z odboru komunikace. Studenti a žáci si tak vyzkouší zastavení krvácení, uložení do stabilizované polohy, přepravu zraněného i kardiopulmonální resuscitaci, tedy masáž srdce.

Základy první pomoci jsou součástí každého programu POKOS.

Masky s chobotem už děti nevidí

Mezi oblíbené ukázky patří i často opomíjená chemická ochrana. Vojáci často děti překvapí, jak jim může v době krize pomoci mokrý ručník nebo plavecké brýle. Obojí se dá využít jako improvizovaná pomůcka k ochraně před zplodinami. „Nezapomínáme ale ani na klasické ochranné masky. S těmi se děti běžně nesetkávají, a proto je důležité, aby se s nimi seznámily, osahaly si je a natrénovaly jejich používání,“ uvedla Hölzelová. Na každém pochodu POKOS je vždy topografické pracoviště. Tady si děti sáhnou na mapu s buzolou a mohou prokázat své schopnosti orientace v terénu. „Někteří mladí odborníci ovšem nevidí k práci s mapou žádný důvod – mají přece mobil a v něm navigaci, která jim ukáže cestu. Výbec je nenapadne, že se telefon může vybit, rozbit, že dotykový displej nelze používat v dešti nebo že terén nemusí být vždy pokryt signálem. Samozřejmě,

nejsou takoví všichni, některé děti chodí do přírody s rodiči nebo třeba se skauty a venku se samy neztratí,“ přiblížil postoj mladé generace vojenských topografů z Jinců.

Zkratka přežití není sprosté slovo

S. E. R. E. je zkratka anglických slov Survival, Evasion, Resistance a Extraction. Do češtiny je lze přeložit jako přežití, vyhýbání se zajetí, odolávání nátlaku a záchrana. Na stanovišti s tímto označením se instruktoři snaží dětem předat znalosti a schopnosti potřebné k přežití v přírodě. „Seznámíme je tu s tím, jak se zachovat v případě, že zůstanou samy venku a musí se spolehnout jen na své vlastní síly,“ sdělil přáslavický instruktor přežití. Nic by nešlo bez alespoň základní fyzické kondice, na což ani projekt POKOS nezapomíná. A především na branných dnech je pro trénink svalů ideální prostor. „Někdy si útvar pro děti připraví kruhový trénink, jindy opičí dráhu anebo na ně čeká lezecká stěna Jakub. V případě, že počasí není nakloněno sportování pod širým nebem, je vždy nachystána suchá varianta,“ přiblížil Abrhám a dodal, že

Školáci se také učili, jak správně pracovat s mapou.

na těchto dnech většinou nechybí ani laserová střelnice nebo veslařský trenažer, které zajišťuje Armádní sportovní centrum Dukla.

Kdo hostí, ten ukáže, co umí

Pokaždé se branný den s armádou koná v jiné posádce, proto nikdy není program stejný. Zásahu na tom mají především hostitelé, tedy vojáci, kteří vždy rádi předvedou, v čem je daná jednotka jedinečná. „Ženisté měli připravené ukázky pyrotechniků, Agentura zdravotnictví předvedla výcvik služebních psů, na leteckých základnách dětem představují dravce vycvičené na ochranu proti ptactvu. Jinde se děti podívaly na ukázky boje zblízka a vyzkoušely si prvky sebeobranu,“ vyjmenovala Hölzelová.

Největším lákadlem je vždy již tradičně vojenská technika. Často studenti vojáky překvapí, jak moc zasvěcené se ptají na konkrétní techniku. Na posledních dvou branných dnech nebyla nouze o Tatry, LandRover, Iveca nebo i nové Toyoty Hillux. „Samozřejmě čím větší vozidlo a čím delší má kanon, tím větší má u návštěvníků úspěch. Takže taková houfnice DANA nebo tank T-72M4 CZ jsou vždy sázkou na jistotu,“ zhodnotil zájem Abrhám.

Studenty překvapuje, jak to má voják těžké

Při návštěvě vojenského útvaru nelze pominout výstroj a výzbroj. Vždy je pro děti připraveno stanoviště, na kterém si je mohou podrobně prohlédnout, osahat a vyzkoušet. Vojáci, kteří své vybavení představují, dětem vysvětlí funkce jednotlivých ochranných prvků i technické parametry výzbroje. „Velmi často je překvapí, jak moc těžkou výstroj voják má. Od vesty až po batoh to často přesahuje hranici 30 kilogramů,“ prozrazuje Hölzelová.

„Samozřejmě to nejsou jen praktické věci, které by si děti měly odnést. Nikdy nemůže chybět výstava a vědomostní soutěže POKOS. Máme pracovní listy s otázkami o české armádě a o obraně naší země. Když si děti pročtou výstavu, najdou tam všechny požadované odpovědi,“ dodala Hölzelová.

Děti se učily, jak rozdělovat oheň, jak postavit přístřešek nebo jak se zachovat, když se ztratí v přírodě.

Po dvouleté přestávce způsobené covidovou pandemií se letos v květnu konaly branné dny s armádou v rámci programu POKOS u 13. dělostřeleckého pluku v Jincích a u 73. tankového praporu v Přáslavicích. „Děti to baví, a zároveň se v rámci toho se i učí. Podle mě se branná výchova musí do škol vrátit, zvláště vzhledem k tomu, co se v posledních dnech děje,“ trefně zhodnotil návštěvu u vojáků Pavel Čureček, učitel ze Základní školy ve Velké Bystrici.

PŘÍPRAVA VOJÁKA = VYCVIČIT A UDRŽET

Regenerace po zátěži

Předchozí články představovaly teoretický úvod do problematiky udržování výkonnosti a eliminace přetížení pohybového aparátu v prostředí vojenského výcviku a vedených operací. Současný, již pátý článek z celé série, přináší praktické vyústění tématu udržování výkonnosti prostřednictvím vybraných forem regenerace.

Vznik přetížení pohybového aparátu a následné snížení výkonnosti má konkrétní příčiny. V rámci výcviku je jednou z hlavních příčin únava a maladaptace organismu (nepřízpůsobení se na předchozí zátěž). Vhodným prostředkem k eliminaci těchto poruch je podpora zotavných procesů organismu neboli regenerace. Zotavné procesy jsou člověku přirozené, pro život a výkon nezbytné. Problematikou udržování výkonnosti prostřednictvím regenerace v prostředí vojenského výcviku se již několik let zabývá kpt. Mgr. Monika Bačíková z oddělení tělesné výchovy SRS MO.

Na začátku je únava

Během výcviku nebo operačního nasazení se tělo vojáka musí vyrovnávat s různými stupni zátěže. Dochází k celkově vyšší aktivitě organismu, která se projevuje zvýšením tepové a dechové frekvence, srdečního a dechového

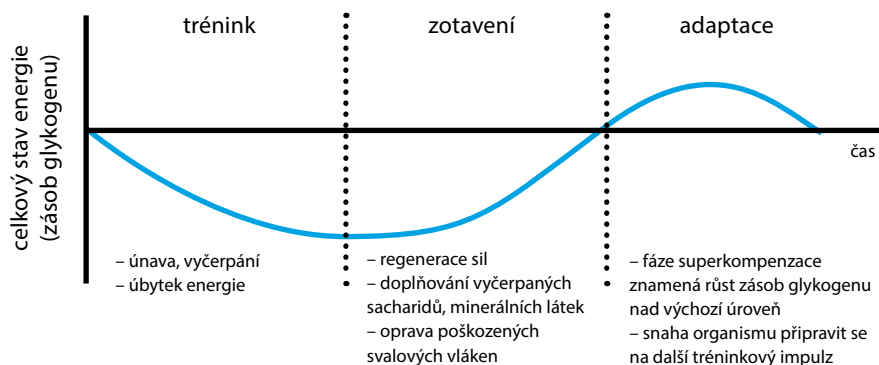
objemu, výměny dýchacích plynů (kyslík a oxid uhličitý), přenosu nervových vzruchů, hormonální, imunitní a metabolické činnosti a dalšími životně důležitými procesy, které nám umožňují zvládnout jakoukoli zátěž.

Tyto procesy optimálně probíhají za určitých podmínek, jako je např. dostatečné množství energie, minerálů a vyrovnaný stav vnitřního prostředí organismu (homeostáza – pH, teplota aj.). Během zátěže však dochází k postupnému narušování optimálního vnitřního prostředí a hromadění produktů metabolismu

(např. laktát). Organismus v tomto stavu není schopen činným tkáním dostatečně rychle a v potřebném množství dodat energii a vzniká únava.

Únava je prvním ukazatelem funkčních hranic organismu a působí jako ochranný faktor proti jeho poškození.

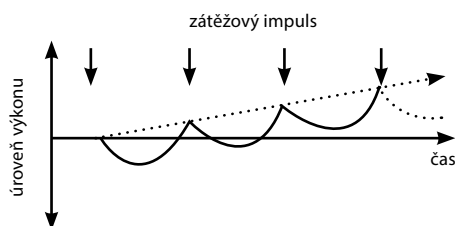
Vznik únavy dokáže lidské tělo do určité míry kompenzovat samo již v průběhu zátěže i po ní. Ale čím vhodnější podmínky tělu pro jeho vlastní „samoopravu“ poskytneme, tím kvalitněji budou tyto procesy probíhat. Únava je

nutná pro vznik adaptace na předchozí zátěž. Celý proces zvyšování výkonnosti a odolnosti je založen na principu zatížení, vzniku únavy a adaptace na danou zátěž.

Překročení hranic

Únava jako taková je přirozený biologický děj provázející každou lidskou činnost. Avšak v extrémních situacích může docházet k překročení fyziologické hranice organismu. Zde se rozvíjí tzv. patologická únava (zdraví ohrožující). Na psychické úrovni se vytváří obraz nového chování (agresivita, hysteroidní a afektované reakce). To může vést k dysfunkci v oblasti mezilidských vztahů ve skupině. Na fyzické úrovni dochází k výraznému snížení výkonnosti, je zde větší pravděpodobnost propuknutí skrytých onemocnění, vzniku svalových disbalancí, zánětlivých a degenerativních onemocnění šlach, svalů a kostí a zvýšená možnost poranění (vykloubení, přetržení, zlomeniny). Následky dlouhodobého přetěžování pohybového aparátu jsou popsány v prvním článku celé série.

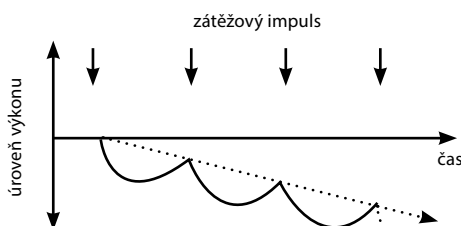
Ideální tvar zátěžové křivky
(Zdroj: www.bezeckaskola.cz)

režim) včetně kvalitního spánku, zodpovědný přístup při léčbě onemocnění (přiměřená zátěž při rekonvalescenci, doléčení před zátěží) a pravidelná duševní hygiena.

Zařazení preventivních opatření do výcviku předchází nástupu patologické únavy, zvláště chronické, a ovlivňuje celkový zdravotní stav jedince i celé jednotky. Vhodným nástrojem pro udržování zdraví a eliminaci únavy jsou prostředky regenerace.

Regenerace neboli rychleji, výše, silněji

Regenerace představuje variabilní soubor prostředků, jejichž cílem je podpora a zefektivnění zotavovacích pochodů, přispívající k vyhlazení funkčního stavu organismu po zátěži tak, aby byl schopný bez přetížení a zranění zvládat nároky každodenního života a nároky výcviku. Kvalita regenerace posouvá hranice pracovní schopnosti a výcviku (umožňuje zvýšit objem zátěže až o 15–30 %), tvoří základní předpoklad pro zvýšení výkonnosti a trénovanosti a také se projevuje v kvalitě zdravotního stavu či vzniku nemoci. Existují dvě formy

Křivka stagnace a poklesu výkonnosti
(Zdroj: www.bezeckaskola.cz)

podpory přirozené obnovy sil organismu, které nazýváme pasivní a aktivní regenerací. Tyto dvě formy regenerace se vzájemně doplňují.

Fáze aplikace regeneračních postupů

Regenerace organismu v průběhu výcviku probíhá plynule ve třech fázích.

První fáze (průběžná) je aplikována již během zatížení (výcviku) v době odpočinku mezi jednotlivými činnostmi výcviku. Hlavním cílem je udržení a obnova energetických zdrojů a oddálení projevů únavy prostřednictvím vhodně zvoleného pitného režimu (iontové nápoje), doplňků stravy (vitamíny, minerály, sacharidy), automasáží a lehkého protažení.

Po ukončení zátěže plynule navazuje druhá fáze regenerace (bezprostřední). V této fázi lze vhodnými formami regenerace obnovit výkonnost až na původních 75–85 %.

V průběhu přípravy příslušníků AČR se nejlépe uplatní podpora zotavení prostřednictvím střídavého sprchování, celotělové kryoterapie, sauny, masáží a kompenzačních cvičení.

• Nejvíce praktické je využití sprchování studenou vodou nebo střídavé sprchování (střídání teplé a studené sprchy) po zátěži. Změny teploty a především působení studené vody mají po ukončení sprchování za následek zvýšené prokrvení tkání. Ze zatížených tkání jsou odplavovány metabolity vzniklé při fyzické aktivitě a s krví se do těchto tkání dostávají potřebné minerály a energie. Subjektivně se tyto procesy projevují pocitem uvolnění svalů a šlach, event. snížením bolesti.

• Pravidelná aplikace celotělové kryoterapie (terapie chladem) podporuje vzestup

Když únava přichází

Je velice náročné uhlídat tenkou hranici mezi fyziologickou (přirozenou) únavou a vznikem únavy patologické (zdraví ohrožující). Vůdtkem mohou být stupňovité změny stavu organismu. Průvodními jevy patologické únavy jsou nejčastěji zvýšené nebo nepravidelné bušení srdce, pocit slabosti, točení hlavy, zvracení či apatie.

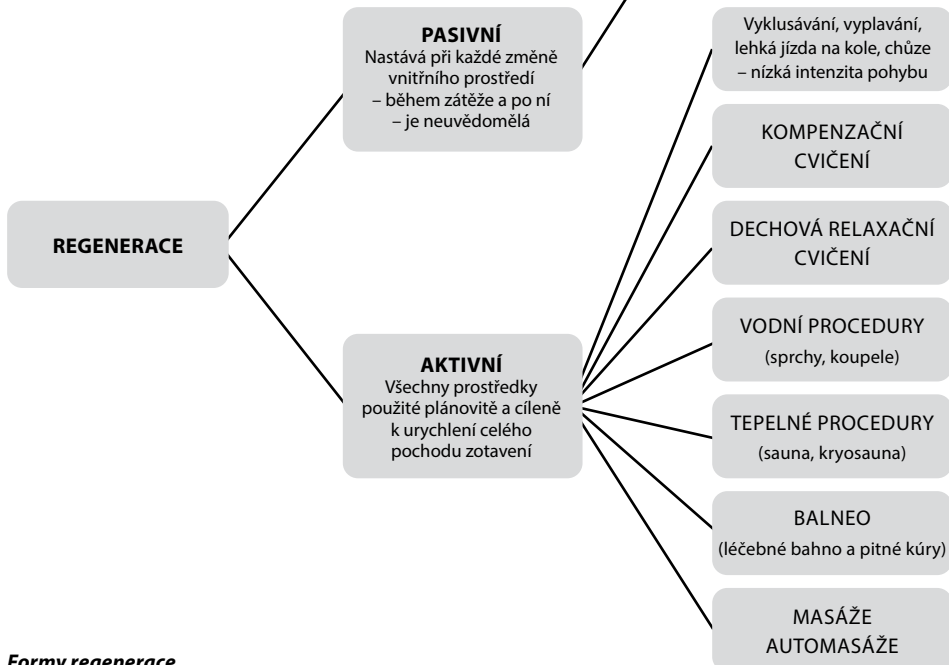
Hlídej si své hranice

Včasně zachycení projevů zvýšené únavy a rychlá podpora zotavení je prvním krokem preventivních opatření proti vzniku přetížení a zranění. Prevencí vzniku patologické únavy je především správně naplánovaná zátěž, tzn., že zátěžový impuls má přijít v době, kdy došlo k plnému zotavení a adaptaci na předchozí zátěž. V případě, že zátěžový impuls přijde dříve, než proběhnou adaptační procesy na předchozí zátěž, dochází časem ke snižování celkové výkonnosti.

Stejně podstatnými faktory prevence vzniku patologické únavy jsou adekvátně nastavený výcvik (ve smyslu objemu a intenzity zátěže), aktuální zdravotní stav jedince (výskyt onemocnění, kondice, věk, pohlaví apod.), pravidelná regenerace (pasivní, aktivní), zdravá životospráva (čerstvá pestrá strava bohatá na kyselinu listovou, vitamíny C a B, minerály jako sodík, draslík, vápník, železo a pitný

průběžné zotavení zatížení	bezprostřední zotavení	dlouhodobé zotavení
fáze zatížení	rychlá fáze zotavení	pomalá fáze zotavení

Fáze regenerace

Formy regenerace

výkonnosti o 15–20 % (silová a vytrvalostní složka) a růst svalové hmoty (stimulace testosteronu). Působí protizánětlivě (stimulace kortikoidů) a snižuje bolest (stimulace endorfinů).
 • Zařazení saunování také napomáhá procesu zotavení po zátěži a posiluje odolnost vůči virům (podpora imunitního systému).

• Masáže/automasáže obecně jsou výborným prostředkem k odstranění únavy, zlepšují prokrvení tkání (výživa, odplavení metabolitů), urychlují tok lymfy (podpora imunitního systému) a celkově harmonizují funkci celého organismu prostřednictvím nervové soustavy (aktivace parasympatiku). Pro zvýšení účinku je vhodné použít masážní emulze nebo oleje, např. hořčičkový olej (obnova elektrolytické rovnováhy – snížení míry namožení svalů) nebo masť z kostivalu lékařského, jež svými protizánětlivými účinky pomáhá léčit přetížené svaly a šlachy.

• Balneoterapie je často opomíjenou formou regenerace. A právě balneoterapie, jejíž účinky jsou založeny na využívání přírodních zdrojů, je jednou z nejstarších forem regenerace. Přírodní zdroje začali pro obnovu sil jako jedni z prvních využívat římské legionáři. V domácím prostředí je možné podpořit odstranění únavy a zvýšené napětí svalů prostřednictvím koupelí s příměsí např. rašeliny. Léčebná rašelina je bohatá na minerální látky, které se díky teplé koupeli dostanou hluboko do svalů.

• Nenahraditelnou součástí pasivní regenerace je spánek. Má přímý vliv na obnovu funkcí jednotlivých tělesných systémů, v první řadě nervového systému. Poruchy spánku mohou významnou měrou přispět k poklesu výkonnosti jedince.

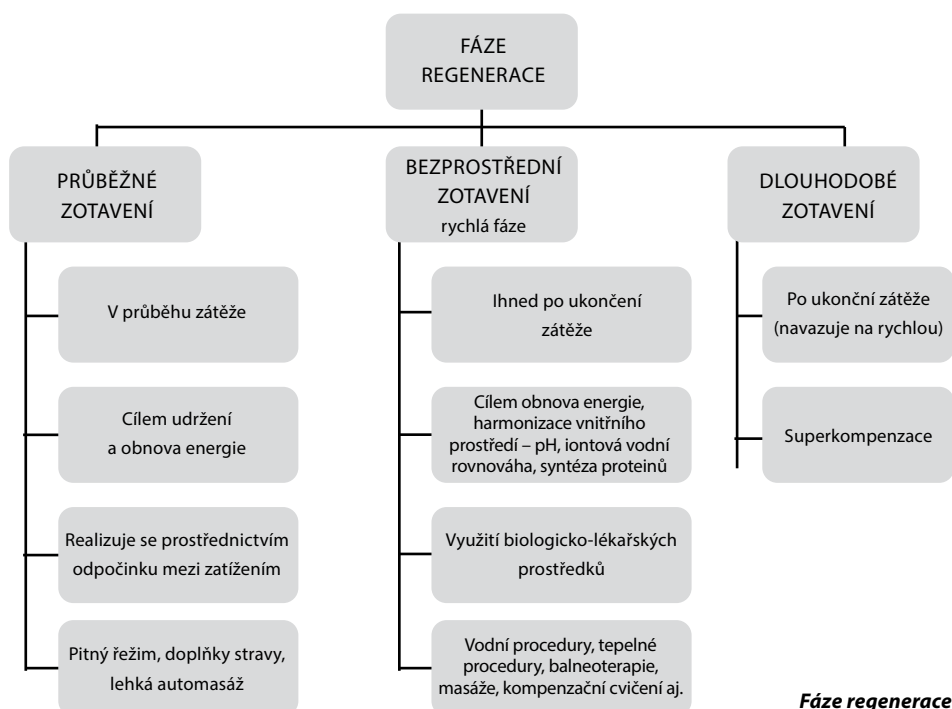
• Po absolvování forem pasivní regenerace je vhodné zařadit formy aktivní regenerace. Kompenzační cvičení představují efektivní formu aktivní regenerace. Jedná se o variabilní soubor cvičení přispívající k vyvážení funkčního stavu organismu. Kompenzační cvičení mají charakter uvolňovacích cvičení (kloubní a dechová), protahovacích a posilovacích cvičení (především upevňování techniky pohybu).

V průběhu třetí fáze (dlouhodobá) dochází k dokončení obnovy sil jedince na vyšší než předzátěžovou úroveň. Tento proces se nazývá superkompenzace. Z této fáze regenerace jedinec přechází do přípravy na další zátěž.

Zanedbání regenerace po zátěži prodlužuje celkovou dobu procesu zotavení a snižuje jeho kvalitu.

Plánování regenerace

Rychlost zotavení se bude lišit vzhledem k charakteru zatížení (objem, intenzita). Důležitá je také délka zatížení a podmínky výcviku (nadmořská výška, počasí, hluk, spánek, strava, stres), zda se jedná o jednodenní zátěž či několikadenní výcvik v terénu. Každý člověk

Fáze regenerace

TRÉNINKOVÉ ZATÍŽENÍ	DÉLKA SUPERKOMPENZACE
Lehký rychlostní trénink	12 hodin
Náročný rychlostní trénink	24 hodin
Lehký aerobně vytrvalostní trénink	24 hodin
Těžký aerobně vytrvalostní trénink	48 hodin
Lehký anaerobně vytrvalostní trénink	24 hodin
Těžký anaerobně vytrvalostní trénink	48 hodin
Těžký silový trénink	48 – 72 hodin

Příklad celkové doby zotavení po různém typu zatížení
 (Zdroj: www.roadcycling.cz)

ČAS	DĚJ
4. až 6. minuta	Obnova kreatinfosfátu v energetickém systému organismu
20. minuta	Pokles tepové frekvence, úprava tlaku v krvi
20. až 30. minuta	Stabilizace cukru v krvi, pokles laktátu pod 3mmol
60. minuta	Zahájení syntézy proteinů, obnova glykogenu v játrech (může být také 2 – 7 dnů – dle délky a typu zatížení)
3. až 10. hodina	Regenerace kontrakčních proteinů
1 až 3 týdny	Dokonalá regenerace nervové soustavy

Průběh zotavných procesů po zátěži v čase
 (Zdroj: www.roadcycling.cz)

má své individuální možnosti zvládání zátěže a průběhu regeneračních procesů. Tyto procesy jsou ovlivněny pohlavím, věkem, genetickými předpoklady, výskytem zranění či onemocnění, rasou aj.

Pro přibližnou představu uvádíme obrázek znázorňující průběh procesu zotavení po zátěži v čase. Neexistuje univerzální návod regenerace pro všechny, je tedy na zodpovědnosti každého jedince, aby se naučil stejně jako vrcholový sportovec dobře vnímat svůj subjektivní pocit únavy, absolvoval pravidelná zdravotní vyšetření a po konzultaci s odborníkem tak naplánoval svůj individuální proces podpory zotavení organismu po zátěži.

V rámci individuálního sledování úrovně únavy a doby zotavení po zátěži může velice dobře pomoci sledování ranní tepové frekvence. Dalšími pomocníky v řízení zátěže a zotavení mohou být sporttestery nebo zařízení

pracující s vyhodnocením variability srdeční frekvence (HRV).

Závěr

Podpora zotavných procesů (regenerace) je nezbytnou součástí výcviku pro dosažení požadované adaptace jedince na prostředí výcviku nebo operačního nasazení. Připravenost jednotek je závislá na připravenosti jedince. A připravenost jedince stojí na jeho fyzické výkonnosti, která podléhá fyziologickým principům. Při plánování výcviku je nutné maximálně respektovat tyto základní fyziologické principy, jako předpoklad pro dosažení celkové připravenosti.

Text: Monika Bačíková, foto: Jana Deckerová

Vojenská policie má svou kapli a muzeum

DUCHOVNO SPOJENÉ S TRADICÍ

Za přítomnosti ministryně obrany Jany Černochové a náčelníka Vojenské policie brigádního generála Miroslava Murčeka bylo oficiálně otevřeno nově vybudované muzeum a kaple Vojenské policie v budově Hlavního velitelství VP v Praze. Mezi dalšími významnými hosty byl i brigádní generál Aleš Knížek, ředitel Vojenského historického ústavu Praha, nebo tvůrkyně designu dotyčných interiérů Ing. arch. Iva Veselá.

Slavnostní otevření zahájila ministryně obrany krátkým proslovem. „Věřím, že se najde hodně lidí, kteří sem budou rádi chodit. Budou se nejen těšit z toho, že se mohou dozvědět něco o naší historii, ale najdou tu i duchovní útěchu tehdy, když ji budou potřebovat, což je ve naší profesi velmi důležité,“ řekla ministryně obrany. Vybudování těchto prostor inicioval již na počátku svého působení ve funkci náčelníka generál Murček. Když se konečně našlo vhodné místo, pozdržela realizaci koronavirová omezení. „Nakonec se vše zdárně podařilo, především díky vrchnímu praporčíku Zdeňku Hanákovi, který vytvořil celý koncept muzea, a hlavnímu kaplanovi Vojenské policie podplukovníku Davidu Tomčíkovi, který se zasadil o koncept kaple,“ uvedl generál Murček.

Od polního četnictva do současnosti

„U naší složky chyběl ucelený prostor, který by mapoval tradice, historii i novodobé aktivity našeho sboru,“ vysvětlil vrchní praporčík Hanák. Přestože se nejedná o velkou expozici, dokumentuje počátky Vojenské policie od historických kořenů v polním četnictvu, přes období poválečné po vzniku Československa, až do současnosti.

Samotné artefakty zapůjčil muzeu Vojenský historický ústav Praha, který pomohl i s grafickou podobou a zhotovením textových a obrazových panelů. Mezi nejzajímavější exponáty

patří motocykl ČZ175 z roku 1936, který sloužil polnímu četnictvu. Vystavena je i řada fotografií, uniforem a dalších předmětů z působení Vojenské policie nejen v České republice, ale také při zahraničním nasazení.

Muzeum ani kaple nejsou přístupné veřejnosti, jsou určeny primárně po členy sboru. „Kaple bude sloužit hlavně jako místo určené pro

duchovní zastavení příslušníků Vojenské policie a pietní vzpomínku na naše padlé. Počítá se také s pořádáním kulturních akcí a vzájemných setkání,“ vysvětlil podplukovník David Tomčík.

*Text: npor. Kateřina Mlýnková, Michal Voska,
foto: Jan Schejbal*

Připomínáme si osmdesáté výročí operace Anthropoid – 4. díl

ČESKOSLOVENSKÝ ZAHRANIČNÍ ODBOJ

Po těžkých porážkách z let 1939 v Polsku a 1940 ve Francii se podařilo československý zahraniční odboj zkonsolidovat ve Velké Británii. Zde našli Češi a Slováci vhodné podmínky pro další vedení boje za osvobození své vlasti z nacistické okupace. Přelom let 1941 a 1942 s účastí na obraně Tobruku v severní Africe a operací Anthropoid patří k vrcholům československého druhého odboje za celou dobu války.

Nejvyšším ústředním správním úřadem pro záležitosti československé branné moci v exilu bylo v letech 1941 a 1942 československé Ministerstvo národní obrany v Londýně. V jeho čele stál ministr národní obrany divizní generál Sergěj Ingr, jenž byl členem vlády Republiky československé a byl pověřen prezidentem Benešem výkonem funkce hlavního velitele československé branné moci.

Ministru národní obrany příslušelo uplatňování práv a plnění povinností hlavního velitele československé branné moci v rozsahu zákonů ustanovení, vládních nařízení a vojenských předpisů. Dále mu příslušelo uplatňování postavení hlavního velitele československé branné moci i ve všech případech vyplývajících z provádění ujednaných úmluv.

Ministerstvo národní obrany bylo členěno do čtyř odborů:

I. odbor – měl na starosti personální záležitosti, věci politicko-právní a spolupráci se státními orgány.

II. odbor – měl v gesci záležitosti zpravodajské služby včetně výsadků do vlasti.

III. odbor – zabýval se výcvikem, organizací, výchovou a studijními záležitostmi.

IV. odbor – měl na starosti materiální a správní záležitosti.

Ministerstvu národní obrany podléhali čs. vojenští a letečtí atašé akreditovaní za druhé světové války u čs. zastupitelských orgánů. V roce 1942 působili u vlád belgické, francouzské, nizozemské, íránské, jugoslávské, lucemburské, norské, polské, sovětské a Spojených států severoamerických. Čs. styční důstojníci působili také v Ekvádoru, Egyptě, Kolumbii a Turecku.

Na územích, kde mimo Velkou Británii probíhalo formování, výcvik a nasazení československých vojenských jednotek, působily československé vojenské mise. V roce 1942 to byla vojenská mise pro Balkán, Blízký a Střední východ v Jeruzalémě, vojenská mise v Kanadě a vojenská mise v Sovětském svazu.

Znak samostatné Československé brigády

Českoslovenští vojáci čistí šestiliberní protitankový kanon při údržbě obranných postavení v Tobruku na počátku roku 1942.

Nejvíce v Británii

Jednotky československé branné moci působily v roce 1942 ve Velké Británii, na Středním východě a v Sovětském svazu. Největší počet československých vojáků byl v té době ve Velké Británii. Ze zbytků 1. československé divize, evakuované z Francie, vznikla ve Velké Británii nejprve 14. srpna 1940 v Cholmondeley 1. československá smíšená brigáda. Čs. pozemní jednotky na území Velké Británie a na Středním východě byly poté organizovány na základě dohody mezi československou exilovou vládou a vládou Velké Británie ze dne 25. října 1940.

Československá smíšená brigáda byla od října 1940 rozmístěna v okolí Leamingtonu. V červenci 1941 byla reorganizována podle britských organizačních předpisů a přejmenována na Československou samostatnou brigádu (Czechoslovak Independent Brigade Group). V roce 1941 se skládala z velitelství, smíšeného přezvědného oddílu, kulometné roty, protitankové baterie, dělostřeleckého pluku a dvou pěších praporů. V květnu 1942 se přesunula na jižní pobřeží Velké Británie k Ilminsteru. Brigáda, kromě stále probíhajícího výcviku, střežila letiště a další vojenské

Ministr národní obrany československé exilové vlády divizní generál Sergěj Inggr

objekty a její 2. prapor byl nasazen v obranných postaveních na pobřeží mezi městy Sidmouth a Seaton.

Na konci srpna 1942 čekal brigádu další přesun, tentokrát na východní pobřeží k Lowestoftu, do pobřežních obranných postavení mezi městy Great Yarmouth a Southwold. Zde zůstala rozmístěna až do prvních měsíců roku 1943. Na přelomu let 1942 a 1943 měla Československá samostatná brigáda stav 3 296 mužů. Byla doplňována dobrovolníky z celého světa, ale sloužila také jako zdroj posil pro československé exilové letectvo a výsadky do vlasti.

V rámci britského Královského letectva působily 310., 312. a 313. československá stíhací peruť, sloučené od května 1942 do Československého wingu, 311. československá bombardovací peruť a československá letka u 68. stíhací peruť. Další českoslovenští piloti sloužili rozptýleni mezi nejrůznější britské letecké jednotky.

Z hlediska československého domácího odboje měli velký význam především českoslovenští piloti u 138. peruťi zvláštního určení, která při nočních letech vysazovala parašutisty a vojenský materiál evropskému hnutí odporu, a to včetně protektorátu.

Středomoří

Druhá nejsilnější skupina československých vojáků v exilu působila ve východním Středomoří. Československý pěší prapor 11 – Východní se v roce 1941 účastnil obrany obleženého přístavu Tobruk v Libyi. V obranných postaveních přístavu zůstal rozmístěn i po vyproštění pevnosti z obklíčení. V dubnu 1942 byl odvelen do tehdejšího mandátního území Palestina (nynějšího Izraele).

Dne 22. května 1942 byl ve čtvrti Bath Galim v Haifě pěší prapor zrušen a místo něj byl zřízen Československý lehký protiletadlový pluk 200 – Východní. Pluk byl od července nasazen do protiletadlové obrany Haify a také Bejrútu

Generál Bedřich Neumann velel samostatné brigádě v letech 1941–1943.

v Libanonu. V prosinci byl odeslán opět do Tobruku. Na konci roku měl stav 1 102 mužů. V době největšího ohrožení nilské delty na přelomu června a července 1942 byly dvě čety Československého výcvikového střediska – Východního nasazeny v obranných postaveních u Alexandrie. Československé pozemní jednotky na Středním východě sloužily také jako zdroj posil pro československé exilové letectvo. V říjnu 1942 bylo do leteckého výcviku odesláno 171 vojáků.

V Sovětském svazu

Nejmladší složka československé branné moci v exilu vznikla v Sovětském svazu. Na jeho území vznikaly čs. vojenské jednotky na základě československo-sovětské smlouvy z 18. července 1941 a následně uzavřené československo-sovětské vojenské úmluvy z 27. září 1941.

Jako první vznikla v prosinci 1941 Československá vojenská jednotka v Sovětském svazu. Jejím základem byla stovka veteránů Čs. legionu z polského tažení a nemnozí příslušníci čs. emigrace do SSSR z dvacátých a třicátých let.

Po roce 1939 navíc uprchlo do SSSR kolem 15 000 Čechoslováků. Většina z tohoto počtu

Výcvik československých pilotů ve Velké Británii

byli Rusíni, přibližně třetina Židé a jen mizivá část komunisté, kteří odcházeli na příkaz Kominterny. Drtivou většinu uprchlíků sovětské úřady proto obvinily ze špionáže nebo z nelegálního překročení hranic. Automaticky je pak posílaly na tři až pět let do koncentračních táborů. Amnestii pro vězněné Čechoslováky se podařilo vyjednat na přelomu let 1941 a 1942, ale zhruba polovina z nich do té doby v sovětských koncentračních táborech zahynula. Přezíví pak poskytli největší zdroj posil Čs. vojenské jednotky v SSSR v roce 1942.

V rámci Československé vojenské jednotky v Sovětském svazu byl 12. února 1942 v Buzuluku zřízen 1. polní prapor. Tento prapor měl na konci roku 1942 stav přibližně 970 mužů a žen.

Na Balkáně i v Asii

Další Češi a Slováci působili v boji na straně Spojenců také mimo rámec československé

1941 nasazení proti japonské invazi. Od roku 1940 sloužilo dvacet československých krajanů v jednotkách britské domobrany také v Singapuru, kde se v únoru 1942 účastnili těžkých bojů proti japonské armádě. V červenci 1941 vznikla československá četa britské rotы Šanghajského dobrovolnického sboru. Část z celkem šedesáti dobrovolníků odešla k čs. jednotkám na Střední východ a do Británie, většinu ostatních internovali Japonci po obsazení Šanghaje v prosinci 1941.

Na Filipínách vstoupilo v prosinci 1941 po japonském vylodění dobrovolně do americké armády čtrnáct krajanů. Zúčastnili se obrany poloostrova Bataan a ostrova Corregidor, kde postupně do května 1942 padli do japonského zajetí. Další krajané se účastnili filipínského hnutí odporu, například vydáváním ilegálních tiskovin.

V japonských zajateckých táborech byli českoslovenští krajané, zajatí na všech zmíněných

Československý wing na základně Redhill 19. srpna 1942 při zajišťování letecké podpory nájezdu britských a kanadských jednotek na severofrancouzský přístav Dieppe.

exilové branné moci. Ihned od počátku německé a italské okupace Jugoslávie v roce 1941 se do partyzánské války zapojili také Češi a Slováci usídlení ve Slavonii. V oblasti mezi řekami Drávou a Sávou se partyzánskému boji účastnilo více než 2 000 českých a slovenských krajanů.

Od počátku války sloužilo dvacet československých krajanů v jednotkách britské domobrany v Hongkongu, kde byli v prosinci

místech, vystaveni stejně krutým podmínkám jako ostatní spojenečtí vojáci a velká část zajetí nepřežila.

Text: Tomáš Jakl

**VOJENSKÝ
HISTORICKÝ
ÚSTAV PRAHA**

6/2022

dukla sport

Foto: Barbora Reichová

PRVNÍ VELKÉ ZLATO

Tereza Fišerová na mistrovství Evropy ve vodním slalomu zářila. V Liptovském Mikuláši získala bronz na kánoji a zvítězila v extrémním slalomu, který je nově olympijskou disciplínou. Šlo o její první velké zlato v seniorské kategorii.

Gratulujeme!

Foto: Filip Komorous

PĚTIBOJAŘI ZÁŘILI

Martin Vlach vyhrál závod Světového poháru v Budapešti, Veronika Novotná skončila v Albeně druhá

MINISTRYNĚ OBRANY **JANA ČERNOCHOVÁ** OCENILA SPORTOVCE ASC DUKLA

str. 50

V RAČICÍCH SE SEŠLA **SVĚTOVÁ ELITA** V RYCHLOSTNÍ KANOISTICE

str. 52

TOP VÝKONY, HEJNOVÁ UKONČILA KARIÉRU

str. 53

Veronika Novotná probíhá jako druhá cílem závodu Světového poháru v bulharské Albeně. Sama jako by skvělému výsledku nevěřila.

ČEŠTÍ PĚTIBOJAŘI ZÁŘILI. JEJICH SPORT VŠAK KRÁČÍ DO NEZNÁMA

Jaro modernímu pětiboji svědčí. Aspoň z českého pohledu. Důkazem budiž dvojice stupňů vítězů na světových pohárech v podání závodníků Dukly Praha. V Budapešti se stal králem Martin Vlach, v bulharské Albeně zazářila druhým místem Veronika Novotná. Jinak ovšem moderní pětiboj zažívá turbulentní období. Jednak se už závodí v novém zkráceném formátu a mezinárodní federace UIPM hledá místo jízdy na koni novou disciplínu. To však u většiny sportovců nenachází podporu a smutné na tom je, že se změny

dějí bez konzultací se závodníky, kteří pětiboj provozují.

Na vlastní kůži to poznal Martin Vlach, ale vezměme to popořádku. U Dunaje si právě on připsal premiérové vítězství ve světovém poháru. Ve finále vyhrál jízdu na koni, běh i střelbu a druhého Itala Parisiho v závěru předstihl o dvanáct bodů.

„Všechno vycházelo podle mých představ. Důležité bylo, že se mi v bazénu povedlo moc neunavit. Čas mezi plaváním a závěrečnou kombinovanou disciplínou byl totiž

stlačený opravdu na minimum,” poznamenal pětibojář, který na OH v Tokiu obsadil páté místo.

Veronika Novotná se k medaili odrazila v šermu a solidně absolvovala i jízdu na koni, z níž měla největší obavy. „Skvělý koník se mnou přeskákal. Sice jsem tam nechala pár bodů za jeden shoz a trochu i za čas, ale byla jsem naprosto spokojená,” vykládala.

Osmý nejrychlejší čas v plavání přiblížil jedenadvacetiletou Novotnou ke splnění snu o pódiu. Díky kvalitnímu běhu a výborné

Martin Vlach s reprezentačními kolegyněmi Veronikou Novotnou (vlevo) a Karolínou Křenkovou pózuji v tričkách s nápisem „Jezděte dál a změňte pravidla“.

střelbě se prokousala až ke stříbrné medaili. „Střílela jsem líp než ostatní. Ty emoce jsou silné, jsem opravdu nadšená,“ radovala se.

Napjatá situace v pětibojářském hnutí

Mezi tím UIPM odkryla kandidáta na novou disciplínu a atmosféra uvnitř pětibojářské komunity je napjatá. Na jedné straně stojí vedení federace, které si chce zajistit důvěru Mezinárodního olympijského výboru. Naproti tomu pětibojářské hnutí – tedy sportovci, trenéři či zástupci národních federací – bojuje za udržení parkuru.

Pětiboj se pořád mění. Svě o tom ví Martin Vlach. „Na určité změny jsem schopný se adaptovat. Osobně to ale vnímám jako další kroky, jak pětiboj závodníkům znepříjemnit. Další plánované změny jsou už docela za hranou,“ prohlásil pětadvacetiletý závodník.

„Ještě v Tokiu trval závod čtyři hodiny. To byl vhodný kompromis mezi tím, aby divák nestrávil sledováním pětiboje celý den a závodníci měli k výkonům důstojné podmínky. Jenže současný devadesátiminutový blok je o něčem jiném,“ zmínil letošní úpravu.

Podle Vlacha se závodí prakticky v poklusu. „Přestávky se zkrátily na jednotky minut. Může to způsobit zranění, protože prakticky odpadá prostor na rozcvičení. Mezi plaváním

a kombinovanou disciplínou dost záleží, do jaké se dostanete rozplavby. Kdo v Budapešti plaval v první, měl čas zhruba dvacet minut, ale kdo byl ve třetí, zbyla mu necelá čtvrt hodinka. Já plaval ve druhé,“ popsal situaci.

Předseda Vlachovi na pódiu nepodal ruku

Vyřazení parkuru ho mírně řečeno štve. „Nějen já, ale i celý český pětiboj se na to díváme negativně. Nesouhlasíme s tím a myslíme si, že by jezdeckví mělo v programu zůstat. Patří do něj 110 let a nevidíme důvod, proč by se to mělo změnit,“ láteřil.

Olympijský vítěz z Tokia Brit Joe Choong v Budapešti rozdál na hodinové rozcvičení před finále trička vyzývající ke změně pravidel parkuru namísto jeho rušení. „Z osmnácti nás bylo asi jedenáct, kteří jsme trika se sloganem za zachování jezdeckví oblékli. Nebylo to útočné nebo urážlivé. Stálo tam ‚Keep riding and change the rules‘, ale přesto se členové UIPM snažili, abychom trika sundali,“ kroutil hlavou.

„Nejdřív za mnou přišel zástupce federace a snažil se mi vysvětlit, že musím mít oficiální dres. V pravidlech o rozcvičení přitom nic takového není. Jako třešničku na dortu jsem pak vnímal okamžik, kdy mi předseda UIPM

Klaus Schormann na pódiu nepodal ruku. Ne že bych o to nějak stál, ale taková je teď atmosféra na závodech,“ vyprávěl.

Složení moderního pětiboje, jaké má nastat od roku 2025, nevypadá moc logicky. Dosaďovací šerm, plavání a běh se střelbou má doplnit další běh s překážkami. Ten má nahradit jízdu na koni. Definitivní verdikt padne na listopadovém kongresu v Guatemale.

Moderní pětiboj nebyl (spolu s boxem a vzpíráním) zatím potvrzen do programu OH 2028 v Los Angeles. Pro UIPM je klíčové, aby zůstal olympijským sportem. Jenže funkcionáři jsou kvůli tomu schopní tradiční kombinovanou disciplínu úplně znetvořit. Pokud se jim to podaří, není jisté, jestli ji většina závodníků po roce 2024 neopustí.

Text: Milan Novotný

Foto: Filip Komorous

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA**

MINISTRY OF DEFENSE JANA ČERNOCHOVÁ

**OCENILA SPORTOVCE ASC DUKLA
ZA REPREZENTACI NA ZIMNÍ
OLYMPIÁDĚ V PEKINGU**

Úsměvy a příjemná atmosféra. V této kulise se neslo setkání ministryně obrany Jany Černochové s úspěšnými sportovci, trenéry a funkcionáři z řad Armádního sportovního centra Dukla u příležitosti ocenění jejich výkonů a reprezentace na únorových zimních olympijských hrách v Pekingu.

Nejvýraznější postavou slavnostní události byla zákonitě sněhová obojživelnice Ester Ledecká, která pro českou výpravu, čítající mimo jiné třiatřicet dukláků, vybojovala v Číně jedinou zlatou medaili. Na snowboardu obhájila prvenství v paralelním obřím slalomu, na lyžích pak skončila čtvrtá v kombinaci a pátá v superobřím slalomu.

„Dovolte mi vám pográtulovat a poděkovat za reprezentaci resortu,“ řekla na úvod Černochová, když sedmadvacetileté, již

trojnásobné olympijské vítězce předávala kytici a děkovný list.

Ten převzali také curleři Tomáš a Zuzana Paulovi. „Máte každý jeden, abyste se doma nehádali,“ pobavila ministryně přítomné. Manželský pár se šestým místem postaral o výrazné zvýšení popularity v Česku do té doby nepřilíh známého sportovního odvětví. „Jsem moc ráda, že jsem vás mohla osobně poznat,“ doplnila Černochová.

Za oceněné, mezi něž patřili i vedoucí trenér ASO Dukla Liberec Michael Georgiev a lyžařský kouč Tomáš Bank, promluvila Ester Ledecká. „Snažíme se bojovat, jak nejlépe umíme a hlavně v duchu fair play. Moc si vážíme podpory Ministerstva obrany a Dukly. Vlastně všeho, co pro nás děláte.“

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Jan Schejbal

Ester Ledecká a manželé Paulovi s děkovnými listy

KRÁLOVNOU BÍLÉ STOPY 2022 JE ESTER LEDECKÁ. V ANKETĚ TRIUMFOVALA UŽ POPÁTÉ

Duklačky se střídají na trůnu. Korunu v tradiční anketě Svazu lyžařů o Krále bílé stopy přebírá po snowboardistce Evě Samkové její oddílová kolegyně z Dukly Liberec – sněhová obojživelnice Ester Ledecká. Triumf slaví už popáté. Lepší je jen se sedmi trofejemi bývalá běžkyně na lyžích Kateřina Neumannová.

Na galavečeru ve Žlutých lázních Ledecká hlasování podle předpokladů zcela jasně ovládla. Dominovala absolutnímu pořadí i hodnocení obou svých zimních sportů – snowboardingu a alpskému lyžování.

Na trůn ji katapultovalo především olympijské zlato z Pekingu v paralelním obřím slalomu na snowboardu. „Jsem hrozně ráda, že jsem pořád schopná držet krok se světovou špičkou ve dvou sportech. Je to samozřejmě zásluha i mého týmu a trenérů. Moc si tohoto ocenění vážím, i když podobné ankety беру s rezervou. Jednotlivá odvětví se dají jen těžko porovnávat. I ostatní předvedli v této sezoně výborné výkony,“ uvedla ve vší skromnosti sedmadvacetiletá hvězda.

Nejlepším trenéry byli vyhlášeni její lyžařští koučové – Tomáš Bank a Franz Gamper, juniorem sedmnáctiletý freestyle snowboardista Jakub Hroneš. Do Síně slávy českého lyžování byl uveden akrobatický lyžař Aleš Valenta, olympijský vítěz ze Salt Lake City 2002.

VÝSLEDKY ANKETY KRÁL BÍLÉ STOPY 2022

Královna bílé stopy 2022: Ester Ledecká, **trenér roku:** Tomáš Bank a Franz Gamper,

junior roku: Jakub Hroneš, **Síně slávy:** Aleš Valenta.

Jednotlivé disciplíny – akrobatické lyžování: Nikol Kučerová, **alpské disciplíny:** Ester Ledecká, **běh na lyžích:** Michal Novák, **severská kombinace:** Jan Vitrval, **skok na lyžích:** Karolína Indráčková, **snowboarding:** Ester Ledecká (vš. Dukla Liberec), **travní lyžování:** Martin Barták.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Ondřej Pýcha (Svaz lyžařů ČR)

KANOISTA MARTIN FUKSA PŘI SVĚTOVÉM POHÁRU V RAČICÍCH ZÁŘIL.

VYBOJOVAL ZLATÝ DOUBLE

Ve skvostné formě se na prvním velkém podniku sezony představil kanoista Martin Fuksa. Při Světovém poháru v Račicích slavil triumfy jak na pětisetmetrové trati, tak na kilometru. Zajímavých výsledků dosáhli i další závodníci armádního klubu Dukla. V Labe aréně se jich představilo celkem osmnáct.

Vynikající výkony

Před domácím publikem předvedl Martin Fuksa vynikající výkony. Na pětistovce startoval ve finále ze čtvrté dráhy vedle dalšího z favoritů – olympijského vítěze Isaquiasa Queiroze dos Santose z Brazílie. A byl to souboj právě tohoto dua. Fuksa v polovině trati mírně zaostával, v závěru už měl navrch a svého největšího soupeře předstihl. V cíli byl rychlejší o 31 setin. „Snažil jsem se s ním jet a ještě šetřil síly na finiš. Myslím, že to pro diváky muselo být super,“ pronesl. „Byl to můj první ostrý závod v sezoně. Je z toho zlato, což je strašně povzbuzující,“ doplnil devětatvácetiletý borec. Smůlu měl naopak jeho mladší bratr Petr, který byl z druhého místa v semifinále diskvalifikován kvůli příliš lehké lodi.

Na kilometru bylo vítězství Martina Fuksy ještě dominantnější. Se soupeři si doslova pohrál. Už v polovině trati si vybudoval výrazný náskok, který bezpečně udržel až do cíle. Na druhého

Catalina Chirilu z Rumunska najel 1,27 vteřiny. „Nechtěl jsem si to moc komplikovat. Věděl jsem, že mám slušný náskok, takže jsem ve finiši mohl i trochu zvolnit a pozdravit diváky,“ povídal po abnormálně vydařeném závodě. „V Račicích jsem měl slušnou formu, jezdilo se mi hezky. Užívám si každý moment, kdy stojím na bedně. Před domácím publikem to těší dvojnásob,“ poznamenal rodák z Nymburka.

Čtyřkajak pátý, napínavá podívaná na deblu

Velké ambice měl ve finále pětistovky také čtyřkajak Jakub Špicar, Radek Šlouf, Jakub Zavřel, Daniel Havel. Nově poskládaná posádka nakonec obsadila 5. místo. Na vítězně Španěly ztratila 1,8 vteřiny. Češi, kteří před tím vyhráli rozjíždku i semifinále, s výkonem spokojeni nebyli. „Nedokázali jsme se dostat do rytmu jako tomu bylo v předešlých jízdách. Určitě se na tom podepsala nervozita,“ měl jasno Havel. „Úplně se nám to nepovedlo. I z taktického hlediska,“ doplnil hodnocení Špicar.

Nesmírně napínavou podívanou nabídlo finále deblkajakářů na 500 metrů. Jakub Špicar s Danielem Havlem ztratili v cíli na vítězně Ukrajince pouhých 80 setin sekundy, jenže v nabitě konkurenci stačil jejich kvalitní výkon pouze na 7. místo. Jen pro zajímavost, od

bronzu dělilo Čechy 26 setin... „Bohužel nám nezbylo tolik sil do finišu. Rozhodovaly centimetry,“ měl jasno Špicar.

Závod naopak nevyšel bronzovým olympijským medailistům z Tokia – Josefu Dostálovi a Radku Šloufovi. V semifinále dojeli až sedmí, což znamenalo účast jen ve finále C. „Poprvé v životě mi na startu vyklouzlo pádlo z ruky. Nemám dostatečně natrénováno, Radek je na tom dobře, ale já jsem ho moc nepodržel. Když chybí připravenost půlky posádky, tak to zkrátka nejde,“ nevymlouval se Dostál.

Na kilometrové trati skončili deblkajakáři Tomáš Sobíšek s Michalem Kulichem pátí, mezi kanoisty obsadil debl ve složení Jiří Zalubil – Antonín Hrabal sedmou pozici.

V Račicích se představilo více než 500 sportovců ze 49 zemí. „Sešla se tu velmi silná konkurence, ze světové špičky téměř nikdo nechyběl – navíc na Světovém poháru mohou startovat dvě lodě za stát na rozdíl od mistrovství světa či Evropy. Je příjemné závodit doma, kde dostane šanci více závodníků a zároveň mají reprezentanti podporu širšího realizačního týmu, přátel a rodin,“ uvedl ve svazové zprávě šéftrenér reprezentace Pavel Hottmar.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Barbora Reichová

TOP VÝKONY, KONČÍ LEGENDA

OŠTĚPAŘSKÁ FANTAZIE. VADLEJCH POPRVÉ V ŽIVOTĚ PŘEHODIL DEVADESÁTIMETROVOU HRANICI!

Senzace, životní výkon, famózní osobní rekord. Řada dalších přívlastků by se dala najít k výkonu oštěpaře Dukly Praha Jakuba Vadlejcha na mítinku Diamantové ligy v Dauhá, kde jako druhý Čech v historii překonal hranici 90 metrů.

Stříbrný olympijský medailista z Tokia si během soutěže dvakrát zlepšil osobní rekord až na 90,88 metru. Novopečený otec dcery Emmy nestačil jen na úřadujícího mistra světa Andersona Peterse, který si ve strhujícím souboji zajistil vítězství v poslední sérii hodem dlouhým 93,07 metru.

Atlet z Grenady překonal své osobní maximum o téměř šest metrů a zařadil se na páté místo historických tabulek, které vede Jan Železný, Vadlejchův trenér. Jeho světový rekord z roku 1996 má hodnotu 98,48 metru.

„Je to splněný sen. Když jsem v patnácti letech začínal s atletikou, měl jsem dva. Jednak olympijskou medaili a přehodit 90 metrů. Je to něco neskutečného. Devadesátka je obrovský milník. Budu si tenhle večer pamatovat celý život. Stejně tak jako dny, kdy jsem poprvé přehodil 70 i 80 metrů,“ vykládal po závodě šťastný Vadlejch.

KOPECKÉHO ZLEPŠENÍ. V DESETIBOJI SE DOSTAL PŘES 8 000 BODŮ!

Talent dává o sobě vědět. Mistr republiky v desetiboji Ondřej Kopecký poprvé překonal hranici osmi tisíc bodů. Třiadvacetiletý atlet pražské Dukly vyhrál mítink v Bydhošti výkonem 8 041 bodů, osobní rekord si vylepšil o úžasných 414 bodů.

Osmitisícovou hranici pokořil Kopecký jako dvanáctý český vícebojař v historii. „Poprvé přes osm tisíc. Trápil jsem se na výšce, zachraňoval na čtyřstovce osobákem. Druhý den se nic nepokazilo a je z toho poprvé v životě 8 000,“ radoval se světenec olympijského vítěze Romana Šebrleho.

Ten byl Kopeckého výkonem mile překvapený. „Přiznám, že jsem čekal menší bodový zisk. Výborně zvládl hlavně dálku

a čtyřstovku. Zabojoval v tyči. Škoda jen křečí na patnáctistovce. Mohl atakovat 8 100.“

K jaké bodové metě by se Ondřej Kopecký mohl v letošní sezoně přiblížit? „Jsem spolu první rok. Teď ale ukázal, že je i dobrý závodník, což v desetiboji znamená hodně. Necháme se překvapit. Naším cílem je také účast na mistrovství světa a Evropy,“ pravil Šebrle.

Zde pro úplnost Kopeckého výkony v jednotlivých disciplínách na mítinku v Bydhošti:

100 m: 11,06 s (847 b.); dálka: 7,47 m (927 b.); koule: 13,46 m (695 b.); výška: 1,89 m (705 b.); 400 m: 48,54 s (883); 110 m př.: 14,35 s (930 b.); disk: 44,06 m (748 b.); tyč: 5,10 m (941 b.); oštěp: 57,86 m (706 b.); 1 500 m: 4:43,42 min. (659 b.) – celkem 8 041 bodů.

PŘEKÁŽKÁŘKA HEJNOVÁ KVŮLI TĚHOTENSTVÍ UKONČILA ÚSPĚŠNOU KARIÉRU

Návrat na dráhu se už konat nebude. Zuzana Hejnová, dvojnásobná mistryně světa v běhu na 400 metrů, kvůli těhotenství definitivně končí veleúspěšnou závodní kariéru. „S přítelem Markem Zúberem čekáme miminko. Už by to šlo těžko skrývat, tak jdeme s pravdou ven,“ řekla v nahrávce pro média bronzová medailistka z olympijských her v Londýně 2012.

Členka Dukly Praha se poslední dobou potýkala se zdravotními problémy. Poraněná achilovka jí vystavila stop v účasti na olympiádě v Tokiu. „Chci se dát stoprocentně

dohromady. Zkusím se připravit na příští rok, protože takhle končit nechci,“ doufala v lepší zítřky ještě vloni v srpnu.

Nestalo se. V pětatřiceti letech tak uzavírá velmi bohatou a úspěšnou kariéru. „Za mě byla skvělá. Ze srdce děkuji všem, kteří mě podporovali a podporují. Teď se těším na novou roli a nového šampiona. Jen mi roste břicho, už ani nezapnu džíny,“ poznamenala s úsměvem. „Mrzí mě, že se už neproběhnu. Z toho, co nás čeká, mám ale samozřejmě velkou radost. Bude to úplně jiný život,“ těší se na narození potomka.

Text: Milan Novotný a Pavel Král
foto: CPA a archiv R. Šebrleho

PŘÁVNÍ PORADNA

Interního komunikačního portálu

Na portálu se opakovaně objevují dotazy k náhradnímu volnu vojáků z povolání. Jedním z nich se budeme dnes zabývat.

Dotaz:

Dobrý den,

jsme s kolegou oba vojáci – řidiči-profesionálové a jedeme na služební cestu, která začíná ve 3.00 hod. a končí v 19.00 hod. Pracovní doba u útvaru je 7.00 – 16.00 hod. V řízení se střídáme, cesta je delší než 800 km. Máme nárok na náhradní volno za přesčas na této služební cestě? Děkuji za odpověď.

Odpověď:

Nejprve bude asi nutné objasnit, kdy vůbec lze poskytnout náhradní volno, o kterém se zmiňujete v dotazu. Podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o vojácích z povolání má voják nárok na náhradní volno za službu konanou **nad základní týdenní dobu služby nad 150 hodin v kalendářním roce a za službu konanou ve svátek**. Z vašeho dotazu není zřejmé, že se opravdu jedná o takovou situaci.

O službu konanou nad základní týdenní dobu služby („přesčas“) by se mohlo jednat v případě, že šlo o **neplánovanou službu**, kterou si vyžádal důležitý zájem služby v době, na kterou jste neměli rozvrženou dobu služby.

V dotazu sice uvádíte, že obvyklá doba služby v daný den je u vás od 7.00 do 16.00 hod. Z toho ale není zřejmé, zda vám tato doba služby (pokud se jednalo o plánovanou akci) byla, nebo nebyla změněna tak, že u vás došlo k nerovnoměrnému rozvržení doby služby. Tedy že jste sice v daný den konali službu 15 hodin (+ 2x přestávka po ½ hodiny), ale v dalších dnech vám byla doba služby upravena tak, aby **průměrná** týdenní doba služby nepřesáhla v přepočítacím období, které může trvat až 26 týdnů po sobě jdoucích, základní týdenní dobu služby. Pak by se o žádný „přesčas“ nejednalo.

Pokud se ale skutečně jednalo o neplánovanou akci v důležitém zájmu služby, kdy vám nemohlo být, a také nebylo, změněno rozvržení doby služby, pak vám mohl v době od 3.00 do 7.00 hodin a od 16.00 do 19.00 hodin opravdu vzniknout „přesčas“ v celkové délce $4 + 3 = 7$ hodin. Pokud se ale nejednalo o svátek nebo jste ještě v tomto kalendářním roce neodsloužili 150 hodin „přesčasů“, tak vám žádný nárok na náhradní volno nevznikl, pouze se tento „přesčas“ evidenčně započítá do uvedených 150 hodin.

Redakce IKP

ikp.army.cz

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE SE PODÍVÁME NA DALŠÍ
ZAJÍMAVOSTI Z PROVOZU PORTÁLU

Vydává MO ČR

Odbor komunikace

Tychonova 1, 160 01 Praha 6

IČO 60162694

www.army.cz

Redakce

Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Telefon: 973 215 542

Grafická úprava: Milan Syrový

Jazyková korektura: Milena Krejsová,
Kamil Novák, Tierra Xaver

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje

VHÚ Praha – produkční oddělení

Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: TISK CENTRUM, s. r. o.

Číslo indexu: 45 011

ISSN 1211-801X

Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 18. 5. 2022

Toto číslo vyšlo dne: 6. 6. 2022

Foto na titulní straně: npor. Marek Kolář

KONTAKTY DO REDAKCE

Michal Voska (redaktor)

telefon: 973 215 868

mobil: 724 850 598

e-mail: voskam@army.cz

Jana Deckerová (redaktorka)

telefon: 973 215 549

mobil: 606 604 733

e-mail: deckerovaj@army.cz

Milan Syrový (grafik)

telefon: 973 215 558

e-mail: syrovym@army.cz

Elektronická podoba A reportu

je umístěna na **www.army.cz**

Přinášíme Vám výběr z **nabídky nových benefitů**.
V nabídce více než **150 benefitů**.

Benefity **Benefity**
pro vojáky AČR pro záložní rezervy

Sleva na Stezku korunami
stromů Krkonoše

Sleva na montáž
zabezpečovacího systému

Sleva na na jízdy
v motokárách

Sleva na předplatné
divadla online

Sleva na vybrané druhy
zboží v e-shopu

Sleva na vstupné do Muzea
východních Čech

Více informací naleznete na **www.benefit-veterani.cz** a **www.benefit-army.cz**

ČTVRT STOLETÍ VOLAREZA NEWS

Před 25 lety vyšlo první číslo časopisu Volareza News. Setkalo se hned od počátku s velmi pozitivní odezvou v celém resortu. Příslušníci armády na stránkách nového časopisu našli nejen zajímavé rozhovory s nejvyššími představiteli resortu nebo vrcholovými sportovci Dukly, ale také užitečné a potřebné informace o preventivních rehabilitacích a domácích rekreacích. Po založení časopisu vznikla i cestovní kancelář Volareza, která nabízela oprávněným osobám z řad příslušníků resortu mnoho možností, jak a kde prožít zahraniční dovolenou. Příspěvková organizace Volareza začala také vydávat obsáhlý katalog zahraničních zájezdů. Byla to zlatá éra organizace, kdy vojáci mohli navštívit výhodně takové destinace jako Tunisko, Řecko, Bulharsko, Španělsko nebo dokonce Thajsko, Čínu či

USA. „Volareza – jistota Vaší dovolené“, slogan, který cestovní kancelář používala, mohly potvrdit tisíce klientů, kteří se vždy bezpečně vraceli ze zahraničí. Časopis Volareza News často přibližoval formou rozhovorů a anket zkušenosti klientů z takových cest a pravidelně vyhlašoval čtenářskou fotosoutěž. Hned od počátku měl vysokou obsahovou i grafickou úroveň, neboť byl tvořen lidmi z oboru, kteří novinářské práci dobře rozuměli a úzce spolupracovali s ústředním listem resortu A report i s armádní internetovou redakcí. Obsahovým a literárním zpracováním (s využitím řady publicistických žánrů a kvalitních fotografií) spíše připomínal čtivý magazínový časopis než titul příspěvkové organizace.

Za čtvrtstoletí své existence změnil časopis několikrát svůj formát, který se ustálil na dnes vydávané podobě šestnáctistránkového

(včetně obálky) titulu. I dnes informuje příslušníky resortu o novinkách v činnosti organizace, která však prošla zejména v posledním desetiletí rozsáhlou proměnou. Volareza dnes nemá cestovní kancelář a nabídka zahraničních pobytů se omezila na minimum. Zato se objevily nové výzvy spojené se složitou epidemiologickou i mezinárodně politickou situací, na kterou je třeba i v sociální oblasti resortu reagovat. Organizace se dnes významně věnuje závodnímu stravování v armádě. To vše se promítá do obsahu časopisu, který pětadvacet let plní svoji publicistickou funkci ve prospěch nejen vydavatelské organizace, ale celého resortu.

Text a foto: Václav Kupilík

VÝBĚR OSOB K ROTĚ HUMINT

ve dnech 8. – 11. 8. 2022

NABÍZÍME

Účast na zahraničních kurzech a cvičeních

Práci v cizojazyčném prostředí

Jazykové vzdělávání

Pestrou pracovní náplň

Prostor pro kariérní růst a sebevzdělávání

Nasazení v zahraničních operacích

SYSTEMIZOVANÁ MÍSTA

Mladší specialista týmu HUMINT

– hodnost rotmistr

Důstojník týmu HUMINT

– hodnost poručík

POŽADUJEME

Pokročilou znalost a dovednost práce na PC

Znalost anglického jazyka min. úroveň SLP 2222 (ALCPT 75 bodů)

Zdravotní klasifikaci „A“, výroční přezkoušení z TP s hodnocením min. „dobře“

Předpoklady pro získání osvědčení fyzické osoby na stupeň utajení „Tajné“

Zájem o dlouhodobé setrvání u jednotky

Ochotu individuálního zvyšování jazykových, odborných schopností a dalšího vzdělávání

Profesní životopis vygenerovaný z ISSP a stručný **motivační dopis** s uvedenou **kontaktní adresou** a **telefonním spojením** (předmět zprávy „RH-výběr“) zašlete e-mailem na adresu humint@army.cz nejpozději do 17. 7. 2022.

Výběr osob bude zahájen v posádce Prostějov. Vybraní zájemci budou osloveni nejpozději dne 24. 7. 2022.

Kontaktní tel.: +420 973 411 360 nebo +420 601 582 524.

/102pzpr

102pzpr.cz